

Македонска православна црква

“УСПЕНИЕ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА”

1965

-

2005

Четириесет лята ГОСПОДОКИ

Колумбус, Охajo, САД

ПРЕСВЕТИЯ БОГОРОДИЦЕ

Спаси нас!

**Иконата “Успение на Пресвeta Богородица”
ПАТРОН ПРАЗНИК НА ЦРКВАТА**

ДО ПАРОХИЈАНИТЕ

Ако некој народ има причини на својата Црква да и биде благодарен за својот развој, напредок и опстанок, тоа македонскиот народ има најмногу. Немајќи богата државно-правна традиција, неговата историја во поголем дел е неговата црковна историја.

Православието на Македонецот во минатото му било душа и срце, ум и волја за живот. Тоа го водело низ вековното ропство и му влевало надеж за подобра иднина. Во злото тоа му било утеша, го бодрело, бранело.

Православието ги роди големите духовни великаны на македонскиот народ, светите браќа Кирил и Методиј, и нивните ученици светите Климент и Наум, охридските чудотворци, кои го издигнаа македонскиот народ во светот и го поставија основоположник на првата словенска култура и просвета.

Богатата и славната црковна традиција на македонскиот народ му овозможи да го прослави вистинскиот Бог, а истовремено самиот да се издигне преку подигање на верски, просветни и народни огништа – светите цркви, кои и денес се свидетели за неговото битие, за неговата култура, неговото постоење како во татковината, така и надвор од нејзините граници, во овие прекуокеански земји. Ако не беа тие црковни споменици, секако македонската свест би се изгаснала кај нашиот народ, а со тоа би се загубила желбата за самостоен развој и напредок. Благодарејќи на македонската организираност, за активен духовен и културно-просветен живот во оваа нивна втора татковина каде оформуваат Македонски православни цркви и преку нив македонскиот народ се одржа. Македонските православни цркви со своите народни пастири – свештениците, прекрасните и велелепни изградени храмови, аманетите предадени од прадедовците, го крепат македонскиот народ и го чуваат од однародување.

Треба ли посебно да се истакнува дека Македонските православни цркви се единствениот источник кој го напојуваат Македонецот со духовна и културно-просветна храна. Зар самите цркви не се грижливи мајки на своите македонски верни чеда.

Народ, што не ја познава својата историја и историјата на својата Црква и нејзините светли традиции, тој не е способен да ја ценi и чува и својата национална и духовна слобода. Ако таа историја е и за една Македонска православна црква, која црква го прибрала своето верно чедо под своето крило за да се

чуствува и овде во оваа негова втора татковина како посебен народ со своја националност и вера, а преку историјата на својата црква, а исто така и на Мајката Светиклиментовиа православна црква, се ценi улогата на Македонецот што цркува во неа. Затоа недостигот на историјата на една Македонска црква се чувствуваше и во нашата Македонска православна црква “Успене на Пресвета Богородица” во прекрасниот Колумбос, Охајо, С.А.Д.

Со својот скромен труд на парохискиот свештеник, прота-страврофорот Душко Ѓорѓиевски, оваа Македонска православна црква излегува пред парохијаните, другите Македонски православни цркви во Американско-Канадската Македонска православна Епархија, како и пред сите наши македонски иселеници, со прилог на својата црковна историја од својот почеток на оснивање, осветувањето во 1965 година, па се до нејзиното 40 годишно јубилејно прославување во 2005 година, со цел да се пополнi досегашната празнина што се чувствуваше на тоа поле.

Примете го овој скромен труд со љубов, со таква љубов која ја имаше и самиот автор при пишувањето на оваа книшка, за да навлезете во самата суштина на книшката, за и самите посакате во иднина да изработувате уште поголеми трудови од ваков вид.

Од авторот
прота-страврофор Душко Ѓорѓиевски
Колумбос, Охајо, 2005 година

КОЛУМБОС, ОХАЈО

Градот Колумбос во Сојузната држава Охајо е еден од повеќето градови во Соединетите Американски Држави што го носат името на славниот морепловец Кристифор Колумбо, кој ја открил Америка. Охајо, во Сојузна држава е оформлен во 1803

година, а во 1810 година за нејзин главен град е избран градот Колумбос. Неговите зачетоци датираат уште од многу порано, а во времето на Лукас Саливант Франклингтон, во 1797 е изграден и дограден Колумбос, и затоа во негова чест општината во Колумбос го носи неговото име Франклайн Коунти.

Со растежот на економско политичките и сите други полина на Соединетите Американски Држави, растел и се развива и градот Колумбос. Тоа може да се види и во посетата на самиот град, каде стариот дел на градот останал во центарот на градот, а околу него се е модерно изградено.

Првите поважни згради кои беа изградени во Колумбос се: Стејт Билдинг, Коурт Хаос, Паблик Офицерс, Олд Стејт Хаос.

Бидејќи Колумбос е главен град на Сојузната држава Охajo, уште од самиот почеток и развиток се избегнувало од развитокот на металургијата и другите тешки индустриси, но се одело повеќе да бидат застапени: администрацијата, прехранбената, текстилната индустриса како и малозанаенчеството.

Еден од најголемите продавнички капацитети што во тоа време биле отворени е Лазарус, кој бил створен во 1851 година, а направен и пуштен во употреба во 1895 година.

На 2 Јули 1862 година Конгресот на САД, доделува на секоја Сојузна држава по 30.000 акри земјина површина, за на неа да се изградат факултети во кои студентите ќе земаат највисоко образование од сите видови на струки, односно науки. Во Охajo првиот факултет е изграден во Колумбос под името: Охajo Стејт Универзити.

Во почетокот ОСУ зеде само 327 акри земјина површина, за градење на факултетот. Прво се изгради само една зграда со девет соби, секоја наменета за башка студирање. Прво беа отворени насоки за земјоделско и машинско студирање со само 24 студенти.

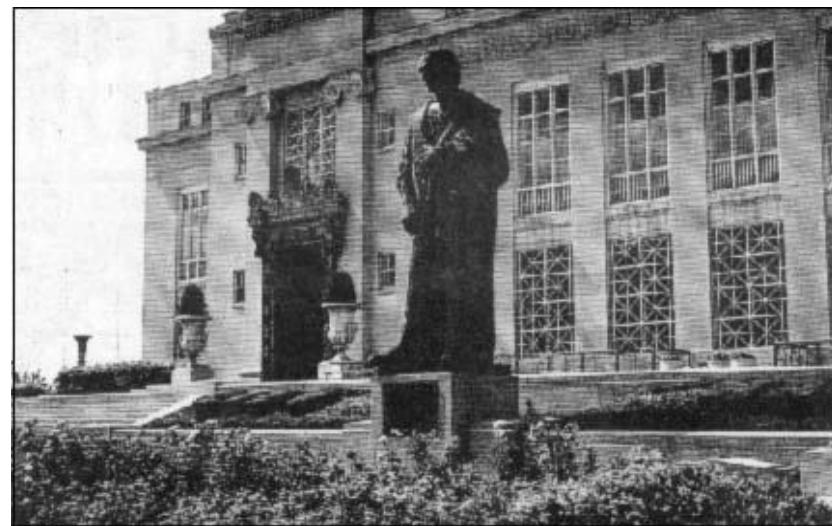
Со текот на времето ОСУ постепено се проширувал и од година во година станувал се поголем и попрочуен. Сега е еден од најголемите и најаките факултети во Северна Америка, со капацитет од над 50.000 студенти. Во овој прочуен и познат факултет во Северна Америка, имаат завршено, а и сега студираат голем број на наши Македонци кои живеат во градот Колумбос, како и од другите делови на Северна Америка каде се распространети нашите македонски иселеници.

Нашето иселеништво во Колумбос својата егзистенција за живот и напредок ја обезбедуваат на разни начини: преку работа во градските компании и претпријатија, како и во градските и државни институции, а и преку отварање на свои самостојни бизниси како: угостителството, шнајдерството,

автомеханичарството, исхраната, трговијата, фризерството и некои други занаети.

Сите видови на занаети и бизниси, нашите иселеници со понос ги презентираат пред јавноста, а со тоа ја докажуваат чесната, трудољубива и учтива услуга кон своите ценети муштерии, со тоа докажувајќи дека се еден добар, гостолубив етнички народ во Колумбос.

Градот Колумбос покрај природната убавина и бујната вегетација познат е и по бројноста на разните цркви што ги има во себе. Во таа плејада на цркви е и Македонската православна црква "УСПЕНИЕ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА" подигната и осветена на Томина Недела во 1965 година, гордост и понос за Македонските иселеници во градот Колумбос. Под нејзиниот свет покров, нашиот иселеник, преку црковниот и културно-просветниот живот се чувствува како да се наоѓа во своето старо родителско огниште, а кое го оставил во својата далечна татковина Македонија.

Споменикот на Кристифор Колумбос

ОД ИСТОРИЈАТА НА МАКЕДОНСКИОТ НАРОД И МАКЕДОНСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

Од укинувањето на Охридската Архиепископија па се до нејзиното обновување поминаа полни 200 години. Но Македонскиот народ никогаш не се помири со непостоењето на

својата Древна и славна црква. Во периодот од 200-те години постојано било присутно барањето и изнајдувањето можности за обнова.

Со изборената политичка слобода и стекнатите тековини од Народно-ослободителната војна (1945) се реши и ова животно и витално прашање за Македонскиот народ.

На историскиот Трет Црковно нареден собор во Охрид, кој беше свикан по барање на целокупното Македонско православно свештенство и благочестивите верници, Светиот Архиерејски Синод, слушајќи го гласот и волјата на народот, на свечана седница во охридската црква "Свети Климент" на 18 Јули 1967 година ја прогласи АВТОКЕФАЛНОСТА НА МАКЕДОНСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА.

РЕЗИМЕ

Во Јули 1967 година беше прогласена автокефалноста на Македонската православна црква (МПЦ), дури тогаш, 26 години по 11 Октомври 1941 година, кога почна вооруженото востание на македонскиот народ против фашистичкиот окупатор, 24 години по второто заседание на АВНОЈ од 29 Ноември 1943 година, кога беа поставени основите на тогашна Југославија и беше признаена самобитноста на македонскиот народ, 23 години од првото заседание на АСНОМ од 2 Август 1944 година, кога во македонскиот манастир Св. Прохор Пчински беше прогласено конституирањето на државност на македонскиот народ, и по цели 23 години на слободен и равноправен национален живот во својата Република Македонија во заедница на југословенските народи, беше одстранет и овој чуден парадокс! Зашто наспроти афирмацијата на самобитноста на македонскиот народ и нација изразена низ јазикот, писмото, културата и сето она што ја чини неговата посебност, наспроти сите признанија, од раководството на Српската православна црква (СПЦ), Македонецот во црковен поглед се уште беше третиран по старо. Истиот тој човек и народ, кој ја имаше избorenа својата слобода како Македонец, како православен христијанин, се уште беше третиран онака како во режимот на предвоеното кралство Југославија од 1919 година. Од раководството на СПЦ Македонецот упорно се третираше како "јужносрбијанец".

За да би се разбрала суштината на овој задоцнет акт, да би се оценила вистинската смисла на овој парадокс, како и смислата и значението на прогласената автокефалност на МПЦ, нужно беше низ една макар и бегла историска репроспектива да се погледа македонското црковно прашање. Вотолку повејќе, што тоа било и останало неразделен и своевиден дел на

историјата на македонскиот народ и на неговата многувековна борба за национално и црковно ослободување. Според тоа, македонското црковно прашање со безброј алки е испроплетено со историјата на македонскиот народ и неговата национална самобитност.

|

Географската положба на Македонија на јужниот дел на Балканскиот полуостров, на крстопатницата помеѓу исток и запад, придонела за брзото ширење на христијанството. И тоа уште во ранохристијанскиот период, од времето на апостолите, што се потврдува и низ посланиците на апостол Павле до Римјаните, кој на пат за Рим поминал низ македонската земја. Зашто, само така би можноло да се објасни фактот дека на ова подрачје била создадена една од најстарите помесни самостојни христијански цркви, автокефална црква Јустинијана Прима, по византискиот цар Јустинијан Први (527-565) чие седиште се наоѓало во близината на денешно Скопје.

Со доселувањето на ова подрачје македонските Словени во VI и VII век, веднаш стапиле во допир со христијанството на староседелците. Во тоа и може да се најде објаснувањето за релативно брзото нивно христијанизирање. Според тоа, неслучајно основоположниците на првата словенска писменост и култура, браќата Константин (во монаштво Кирил) и Методиј Солунски произлегле токму од редот на Македонските Словени. На јазикот на Македонските Словени во 862 година биле преведени и првите книги со словенското писмо. Со ова писмо и на овој јазик отпочнала новата ера за сите словенски народи, ширењето на христијанството, писменоста и културата.

Благодарејќи на историските околности, поточно на доаѓањето во Македонија на учениците на светите браќа, од свети Климент Охридски, покасно со учество и на свети Наум Охридски, во Македонија бил основан и првиот словенски универзитет. Само во периодот од 886 до 916 година низ Охридскиот свети Климентов универзитет поминале преку 3500 ученици, Можеби и најголема заслуга за словенската писменост и култура и за одржувањето на словенските народи, по смрта на светите Кирил и Методиј Солунски, ја имаат светите Климент и Наум Охридски и нивниот охридски просветен центар. Зашто по смрта на светите браќа, по прогонот на нивните ученици од Чешко и Моравско особено по уништувањето на сите богослужбени и други книги пишани на словенски јазик без делото на светите Климент и Наум неизвесна била судбината и на просветното дело на Кирил Солунски. А сето ова сепак

произлегло и е историски сврзано за македонските Словени и Македонија.

Св. Климент Охридски бил и првиот словенски еписком на Балканот. Неговата Величка епископија во времето на македонскиот цар Самуил во X век прераснала во самостојна црква. Охридската патријаршија од Самоиловото време природно се јавила како следбеник на познатата црква Јустинијана Прима и по неколкуте источни патријаршии била една од најстарите цркви. На крстопатот каде се судрувале интересите на старите ривали, на Цариград и Рим, потресувана од богомилското движење што започнало во Македонија и се проширило и во Западна Европа, и постојаните борби на овие подрачја, Охридската самостојна црква на овие простори опстојала цели 800 летија.

Колку биле длабоки корењата на Охридската црква и нејзината поврзаност со народот се гледа и од респектот што кон неа го изразувале и нејзините противници. Така на пр. и по пропаѓањето на Самоиловото царство во 1019 година, Византиската Империја не посегнала брз автокефалноста на Охридската архиепископија. Сава Немањиќ само со помошта на други можел во 1219 година да издејствува отцепување од Охридската архиепископија. Со учество на Охридскиот архиепископ во 1346 година српската Печка архиепископија била издигната на степен Патријаршија и било обавено крунисувањето на српскиот цар Душан.

Против автокефалноста на Охридската архиепископија не посегнале ни Османлиите по завладувањето на Балканот. Сеедно што напати се проширувала или стеснувала дијацезата, без оглед под кои држави подпаѓала Македонија, Охридската архиепископија до нејзиното укинување останала црква на македонските Словени. Нити грчкото потекло на повеќето архиепископи, па и епископи, ниту интензитетот на тугите пропаганди не успеале да го оспорат словенскиот и македонскиот карактер на Охридската архиепископија, уште помалку нејзината автокефалност.

Поради угледот што го уживала и централното подрачје на Балканскиот полуостров каде се простирала дијацезата, Охридската архиепископија била постојано на ударот од непријателите. На тоа се должи и нејзиното неканонско укинување во 1767 година од турскиот султан Мустафа III, потоа, и неканонското приклучување на епархиите на Охридската архиепископија кон Цариградската патријаршија.

III

Укинувањето на самостојноста на Охридската архиепископија тешко било примено од народот. Толку повеќе што низ столетијата, кога македонскиот народ немал своеимена држава, односно кога се најдувал под гнетот на повеќе вековното ропство, Охридската архиепископија била единствената негова потпора и закрила. Црквите, особено манастирите биле скоро единствените центри каде се одржуvala и развиvala писменоста, културата, каде се изразувала и одржуvala самобитноста на македонскиот народ.

Периодот на Охридската архиепископија видливо е изразен низ непроценливото богатство на културата, писмото, фреско и иконо-сликарството и црковната архитектура во Македонија. Оваа културна установа е сведоштво за миналото на овој народ, едновремено и потврда за вонредно важната улога што низ вековите за него ја играла Охридската архиепископија. Точно заради ваквата улога и тесната поврзаност со народот, без прекин по 1767 година постојано било покренувано прашањето за обновување на Охридската архиепископија. Тоа особено до израз доаѓало во времето на преродбенството, како и по национално ослободителните движења и борби на македонскиот народ.

Црквата во Македонија и во XIX како и во XX век, тесно поврзана со народот земала активно учество и со низкото свештенство, преку црквите и манастирите давала видлива поддршка на сите ослободителни движења. Во оваа смисла особено активно е учеството на свештенството и црквата во предилиденскиот период и во самото Илигденско востание од 1903 година. И секогаш, покрај другото истакнувани биле барањата за обнова на Охридската архиепископија.

IV

Покрај тешкото ропство под Турската империја, во втората половина на XIX век Македонија станала аrena И на познатите верско-политички пропаганди. За неа, за свеста И душата на Македонецот безобрзирно се бореле оние што меѓу првите би требало да му помогнат во борбата за слобода. Ангажирани биле државните И црковните апарати на соседните народи, на Грците, Србите И Бугарите. Тоа само до крајни размери ја усложнувало борбата за национално ослободување И за црковно освостојување на македонскиот народ.

По погубното дејство на црковно-политичките пропаганди, особено преку црковно-училишните општини што го разбива единството на народот посебна беше улогата на бугарската Егзархија по 1880 година.

V

Балканските војни и крајот на првата Светска војна, наместо ослободување за македонскиот народ донесоја уште потрагично ропство. Извршена беше империалистичка поделба на македонската земја помеѓу соседните држави: Грција, Србија и Бугарија. Ропството под Турците сега беше заменето со уште потешко и пострашно. Македонскиот народ сега се најде под ударот на безочната асимилација.

Судбината на нацијата и овој пат ја споделуваше и црквата. Во склопот на политичката поделба и црквата во Македонија беше анектирана кон грчката, српската, односно кон бугарската црква. На груб начин и овој пат беа изиграни црковните канони. Наспроти интересот и волјата на македонскиот народ, покрај политичкото, му беше наложено и ново духовно ропство. Се разбира, тоа со себе носеше се она што ги карактеризираше великордружните политики во Македонија. И црквите беа активно вклучени во денационализаторската и асимилаторската политика што ја спроведуваа народните режими. Беа покренати сите механизми за да би можело од Македонецот да се стори Грк, Србин или Бугарин.

VI

Втората Светска војна донесе нови страдања за македонскиот народ. Фашистичката окупација беше испорачана и на црковен план.

Пропаѓањето на предвоеното кралство Југославија и фашистичката окупација од 1941 година ги крене народите на Југославија, меѓу кои и македонскиот народ, на крвавата но славна Народно-Ослободителната Војна. Вооруженото востание од 11 Октомври 1941 година беше почетокот на најрешителниот миг во историјата на македонскиот народ. Поведена беше последната ослободителна борба и уште во текот на НОВ, на Второто заседание на АВНОЈ од 29 Ноември 1943 година во градчето Јајце беа поставени основите на идната заедница на југословенските народи. Тогаш и на македонскиот народ за првпат од вакво представничко тело му беше признаена националната самобитност.

Уште во виорот на НОВ едно од барањата на револуцијата беше подигнато и на македонското црковно прашање. Имено, на првото свештеничко собрание во Октомври 1943 година на партизанска слободна територија, во селото Издеглавје – Охридско, беше проглашено барањето и изразена решеноста во идната слободна татковина македонскиот народ да има и своја самостојна црква.

Првото заседание на Антифашистичкото Собрание на Народното Ослободување на Македонија, одржано на Илигден во македонскиот манастир Св. Прохор Пчински само ја озакони државноста на македонскиот народ, со јазикот и со сите атрибути што ја чинат неговата национална индивидуалност.

VII

Веднаш по ослободувањето и конституирањето на македонската државност, во Март 1945 година во Скопје беше одржан Првиот македонско Црковно-Народен Собор. Ослободениот народ на јасен и недвосмислен начин побара да има и своја македонска црква.

Меѓутоа, спротиставувајќи се на времето и историјата, оглушувајќи се кон придобивките од НОВ, пренебрегнувајќи ги и црковните канони, раководството на СПЦ се спротистави на оправданите барања на свештенството и православниот македонски народ. Раководејќи се од надминатите гледања и позиции тие спрема Македонија и понатаму се однесуваа како спрема “јужна Србија” а Македонците продолжија да ги третираат како “јужно србијанци”. Одбивајќи ги сите барања раководството на СПЦ устојчиво инсистираше во Македонија да се воспостави предвоениот поредок во црквата.

Ваквиот неразбирлив и спрема македонскиот народ непријателски однос со раководството на СПЦ услови нови тешкотии и искушенија за македонските православни христијани, за црквата во Македонија. Поради немањето на домороден епископат од 1945 до Октомври 1958 година со црковниот живот во Македонија раководеше Иницијативниот одбор за организирање на МПЦ.

Обидите да дојде до елементарно разбирање со раководството на СПЦ дури и тогаш кога во 1957 година беа дадени и официјални ветувања, од истите причини пропаѓаа. Во Мај 1958 година архиерејскиот сabor на СПЦ, го прекрши и договорот што беше веќе постигнат и затоа се свика Вториот македонски Црковно-Народен Собор во Октомври 1958 година.

VIII

На вториот Црковно Народен Собор во Охрид беше проглашено обновувањето на Охридската архиепископија во лицето на Македонската Православна Црква. Тогаш беше избран и поглаварот на МПЦ – архиепископот Доситеј и првите домородни архиереј Климент и Наум. Меѓутоа, раководејќи се од општите интереси на народите во СФРЈ, Црковно народниот собор и овојпат прифате еден компромис и тоа исклучиво на

штета на МПЦ. Имено изразена беше согласност патријархот на СПЦ да биде признаен врховен поглавар на МПЦ.

Во 1959 година беше забележан првиот позитивен гест од страна на раководството на СПЦ. Имено, Архиерејскиот сabor на СПЦ во Јуни 1959 година со посебна одлука ги санкционира решенијата на Македонскиот Црковно народен собор од 1958 година, ја призна самостојноста на МПЦ и се согласи таа со СПЦ да остане во канонско единство што би се изразило преку личноста на заедничкиот патријарх. Тогаш, со учество на патријархот српски Герман дојде до посветување на новоизабраните епископи на МПЦ, со тоа и до конституирање на Св. Синод на МПЦ. Меѓутога најако по ова, заместо вистински братски односи, во постапките на најодговорните веледостојници на СПЦ пак дојдоа до израз старите хегемонистички тенденции. Имено, беа правени обиди МПЦ повторно да се присоедини кон СПЦ, да и се ограничи самостојноста. При ова не се скрива политичките, нецрковните аспирации спрема македонскиот народ и црква. И тоа наспроти јасните ставови на српското политичко раководство кое даваше поддршка на оправданите барања на слободниот македонски народ.

IX

Во настанатата состојба, особено по негативната одлука на Арх. Сабор на СПЦ од Мај 1966 година со која коначно стана јасно дека е илзорно да се очекува решение на платформата од 1958⁵⁹ година, на барање од македонскиот Црковно народен собор, на свештенството и православните Македонци, во Јули 1967 година Св. Синод ја прогласи Македонската Правослацна Црква за АВТОКЕФАЛНА. Всушност, по точно две децении дури сега беше окончано и македонското црковно прашање. Тоа радосно одекна кај македонскиот народ, како во Македонија така и меѓу македонското иселеништво во прекуокеанските земји. Прогласената автокефалност недвосмислено беше поздравена од општествената јавност во другите републики на СФРЈугославија.

X

Поддржано од непријателите на нова Југославија, раководството на СПЦ остро се спротистави на прогласената автокефалност на МПЦ. Донесени беа и две одлуки од Архиерејскиот сabor на СПЦ, во Мај и Септември 1967 година, со кои се оспорува автокефалноста и со кои се прекинува канонското општење со епархијата на МПЦ. По ова следуваа и низа други акти против МПЦ. Едноставно беа информирани

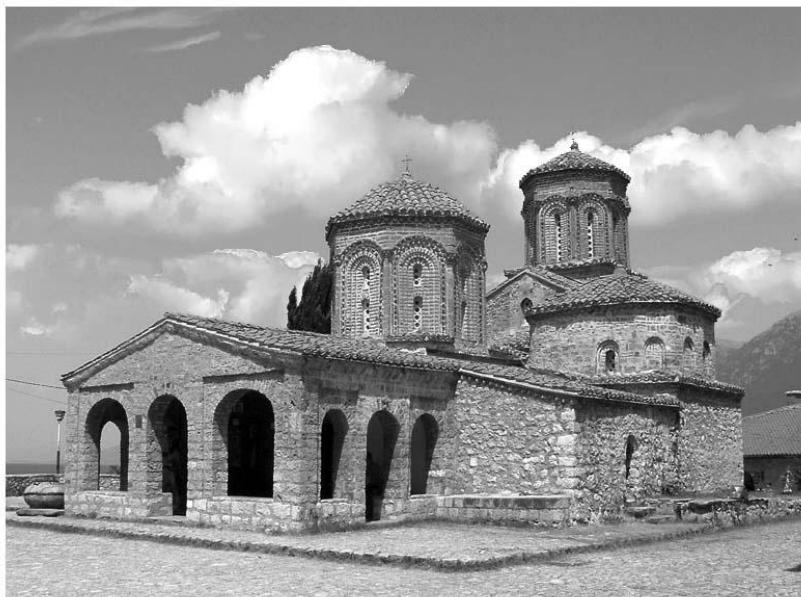
другите автокефални православни цркви (особено беше премолчувана одлуката на Арх. Сабор на СПЦ од Јуни 1959 година), и од нив беше побарано да ги прекинат односите со МПЦ. Во Март 1968 година поведена беше и канонско-судска постапка против архиепископот и епископите на МПЦ итн. Всушност, како одлуките на Арх. Сабор на СПЦ од 1967 година, така и другите нивни акти немаат ништо заедничко со црковните канони. По својата смисла и содржини тие се политички акти, исклучиво насочени кон негирањето на самобитноста на македонскиот народ и нација. Точно, сознавајќи го ова и повеќето автокефални православни цркви се оградија од акциите на раководството на СПЦ против МПЦ. И не само тоа. Повеќе од нив или дадоа отворена подршка или воспоставија и одржуваат нормално општење со раководството на Македонската православна црква.

XI

Напротив сите акции на раководството на МПЦ доследно почитувајќи ги нормите на црковното учење, со успех раководи со црквата и црковниот живот во МПЦ. Во ова тој се потпира врз единството на македонското свештенство и православните Македонци. Успесите во градењето на црковната организација и живот, особено со отворањето и работата на Македонската православна богословија, Македонскиот богословски факултет, изградба на нови цркви и манастири, исдавачката дејност и ткн. највидливо ја потврдуваат солидната основа врз која е затемелена автокефалноста на МПЦ.

Исто така, наспроти сите непријателски акции од раководството на СПЦ, Св. Синод на МПЦ развивајќи ги односите со другите православни цркви и понатаму се залага за побрзото помирување со Српската православна црква, што може да биде од полза како за христијанството, црквите, така и за српскиот и македонскиот народ.

*) Според книгата: Автокефалноста на МПЦ од Доне Илиевски.

Манастирот Св. Наум на Охридското Езеро

МАКЕДОНСКИТЕ ИСЕЛЕНИЦИ ВО САД И КАНАДА

По откривањето на новите континенти Америка (Северна и Јужна) и Австралија, многу луѓе од стариот континент Европа тргнале својата среќа да ја бараат токму на нивното тло. Емигрирањето од Балканскиот полуостров, од Македонија, било условено не толку од имотната состојба, колку од политичките настани кои неповолно влијаеле на свеста на Македонецот. Се разбира, тие придонеле, а и се одразиле на самото одржување на Македонецот како Македонец, а тоа само по себе го повлекло и прашањето за одржувањето на голиот живот, бидејќи по сите политички настани, негативни за Турската империја страдало невиното население.

Решението на овој проблем, еден дел од македонците го нашле во емигрирањето од својата родна грутка земја. Таквите емиграции започнале кон крајот на 19-от век. Македонскиот народ за да ја избегне одмаздата од турците, бега на север, а подоцна особено по Илигденското востание, и во прекуокеанска Америка. Спрема податоците од Ѓорче Петров, само во периодот од 1903 – 1906 година, во Америка отишле над 50,000 Македонци, од кои скоро 18,000 Америка ја избрале за свој постојанен дом. Слечни вакви поголеми иселувања преставуваат и емиграциите по Првата светска војна, односно

по расцепувањето и поделбата на Македонија по Балканските војни, како и по Втората светска војна.

Според некои незванични проценки, се смета дека во прекуокеанските земји Америка, Канада и Австралија живеат над 500,000 македонци. Од овие речиси 90 проценти се организирани во Македонските православни цркви.

Во новиот свет не било така едноставно. Новата средина, непознатите луѓе и јазик, многу придонеле нашите иселеници да не останат распрскани и во новиот свет. Тие се организирале и споиле во друштва и здруженија. Бидејќи постојано доаѓале нови и нови доселеници, овие здруженија им помагале околу вработувањето, се грижеле за незгрижените, болните или постраданите. Исто така, овие здруженија и друштва, вакви и слични акции превземале и за својот роден крај Македонија, собирале помош за црквите, за нивното поправање и одржување. Што е најважно, тие во својата втора татковина ги негувале и одржувале прадедовските традиции и обичаи, со кои што си го очувуваат националниот идентитет. Овие друштва со своите дејности уште во самиот почеток одговарале на своите патриотски должности, како спрема новите доселеници, така и спрема својот роден крај. Тие постепено се претварале во патриотски институции.

Во САД првите македонски патриотски организации датираат од 1922 година и познати се како Македонски патриотски организации (МПО). Проблемот со врховизмот, кој постојано бил присутен овде, не ги одмinal ни нашите доселеници. Следната 1923 година почнале да издаваат весник "Македонска трибуна", додека, пак, предходно ги завзеле раководните места на МПО. Овој весник и денес излегува и упорно се обидува, како и организацијата МПО, да го шири великобугаризмот меѓу македонската емиграција. Во 1931 година бил организиран Македонски народен сојуз, кој не останал пасивен во однос ширењето на великобугаризмот. И оваа организација почнува да издава свој весник под името "Македонски билтен". Истата година бил организиран ист ваков сојуз, само со поголеми размери, односно, тоа е Македонски народен сојуз за целиот Северноамерикански континент, односно САД и Канада. Овој сојуз, преку својот весник "Балканско Здружение" го бранел постоењето на македонската национална свест и индивидуалност.

Во Канада се оформуваат и друштвата "Македонска лига на канадските македонци". А оформленото друштво "Обединети Македонци" кое ги представува покрај другите, најповеќе доселениците од Егејскиот дел на Македонија, е едно од организаторите за организирањето и градењето на Македонските православни цркви во Канада.

РАГАЊЕТО НА ДРУШТВОТО “АЛЕКСАНДАР МАКЕДОНСКИ” ВО ГРАДОТ КОЛУМБОС

Првите зачетоци на наши иселеници кои се доселувале во Америка, односно во главниот град на Сојузната држава Охајо, Колумбос, датираат уште кон крајот на минатиот 19-от и почетокот на 20-от век. До Првата светска војна имало доселено само неколку фамилии (повеќето биле самци кои се двоумеле дали Америка да ја изберат за свој нов дом и ги повикаат своите фамилии, или по неколку печалбарски години пак се вратат во својот роден крај Македонија). По Првата светска војна во Колумбос се доселуваат уште неколку фамилии.

Своите верски чуства, своите прадедовски обичаи и традиции немајќи каде да ги одржуваат, биле приморани тоа нивно чувство да го исполнуваат и да го исповедаат по туѓите организации и цркви. Така оделе во руски друштва и организации, во грчката црква, покасно во српското друштво и во ред други. Така да, своите обичаи, своите чуства и своите верски обреди на некој начин ги исполнувале, но секогаш се чувствуваат како туѓинци, отфрлени и омаловажени, и што е најважно никогаш не биле признати како посебен народ, како Македонци.

Тоа нивно лутање и омаловажување по другите друштва, организации и цркви довело до сериозно размислување за организирање во едно дружество, свое македонско дружество, каде ќе ги исполнуваат сите тие нивни патриотски чуства, обичаи и обреди и никој не ќе може да им речи дека се срби, грци или бугари.

Организациониот план за организирање на македонскиот народ од Колумбос, Охајо, во свое дружество фактички почнува 1938 година. Причината за да се организираат во свое дружество, по кажувањето на еден од организаторите доселеникот Вело Божин (упокоен 1984) е следната: Српското друштво “Србобран” одржувало вечеринка и кога македонските доселеници разбрале скоро сите отишле на таа вечеринка. Салата во која се одржала вечеринката била мала, сите се чувствуваат собрани како во конзерва. Отако вечеринката завршила по три-четири дена на празникот Св. Атанас – зимен, еден наш македонски доселеник по име Танас, родум од с. Канино, Битолско, чекал именден и сите македонски фамилии што живееле во Колумбос отишле да му го честат името. (Фамилиите во Колумбос си имале еден убав систем помеѓу себе, на празничен ден, на визита, кај оној што чекал, додека сите не се собереле никој не си одел дома). Така било и

во домот на Танас, откако биле собрани сите (десетина фамилии), отпочнал разговор како и секогаш за се и сешто, па и за вечеринката одржана пред некој ден кај србите. Вело Божин тогаш ги прашал како им се свидела вечеринката? Сите одговориле оти било многу убаво, ама било многу тесно. Тогаш им рекол: “Зошто и ние не си створиме едно дружество, кое дружество ќе биде само наше македонско, и самите ние да си правиме наши македонски вечеринки”. Скоро целата вечер, им поминала во разговори и договори околу организирање на нивно македонско дружество. И така на крајот се договориле идната Недела да се соберат сите во ресторанот на Ѓорѓи Тошев, (внук од брат на војводата Пере Тошев), да одржат состанок и конечно да одлучат дали да оформат свое дружество. Како што се договориле така и се собрале во закажаниот ден. На состанокот биле собрани девет души и тоа: Вело Божин, Ѓорѓи Тошев, Ангел Чалдис, Ѓорѓи Констандин, Симо Ристев, Томас Мерием, Ѓорѓи Гаштевиќ, Нан Гаштев и Танас Трајковиќ, сите по потекло македонци. Овие девет души се основателите на првото легендарно Македонско Дружество основано во градот Колумбос, Охајо, (1938 година), на кое дружество име му ставиле по славниот крал и војсководач “АЛЕКСАНДАР МАКЕДОНСКИ”, и како што тој бил силен, славен и непокорлив, така и нивното новооформирано дружество да биде црсто, славно, непокорливо и неосвојиво за другите пропаганди кои ровареле против македонштината и во оваа нивна втора татковина.

По основањето на првото македонско дружество во Колумбос, Охајо, за негов председател е избран основоположникот на тоа дружество Вело Божин.

+Вело Божин (1895 – 1984) – Роден бил во Македонија во градот Битола 1895 година, од благочестиви и богољубиви родители. Во родното место завршува основно образование. Детството го поминува многу тешко и мизерно. Македонија во тоа време била под турско ропство, поради тоа и Вело бил сведок на многу работи од тоа време, како што беа: Илингенското востание, бесењето на познатиот бојвода Александар Турунџев во Битола, убиството на Рускиот конзулат и на ред други позначајни работи што се случуваат во Битола и Македонија. Тоа бурно време, како и сиромаштијата го натерало како голобрдо момче да замине во туѓина и да го окуси печалбарскиот живот.

Во 1910 година со турски Пашапорт доаѓа во далечната и непозната за него Америка. Бидејќи нема никого свој каде да се приbere, лута од град во град, од фабрика во фабрика. За време на Првата светска војна, односно во 1916 година се пријавува како доброволец во американската војска и три години служи

војнички рок во Франција. Во 1922 година се насељува за стално во градот Колумбос.

Во 1928 година се враќа во стариот крај и се оженува со Марија и пак се враќа во Колумбос каде основа фамилијарен живот. Вело Божин се упокојува во Господа во 1984 година.

Вело Божин има голема заслуга за македонското иселеништво во Колумбос, бидејќи од доаѓањето во Колумбос па се до неговата смрт, со сета своја душа и тело, помогнат од својата сопруга Марија, им го посвети на организирање на македонското дружество Александар Македонски, кое покасно се преобрази во Македонската православна црква "Успение на Пресвета Богородица". Секогаш од членството ќе биде спомнуван како добар човек и организатор.

Откако дружеството "Александар Македонски" било организирано и застанало на здрави нозе, постепено во него се зачленувале скоро сите членови, односно фамилиите кои се доселувале во Колумбос.

Од ден на ден членството на дружеството растело и затоа имало од потреба да се размислува за купување, или градење на облект каде што ќе ги репрезентираат нивните прајдевовски обичаи и традиции, и што е најважно што тој објект ќе биде нивни македонски. Нивната желба им се остварила и конечно во 1949 година купуваат место во јужниот дел на Колумбос, на улицата ФРОНТ СТ. Со свои доброволни прилози собрани од членовите, кои достигнале околу 80 зачленети, пазариле и ја изградиле македонската сала. Салата комплетно била готова во 1952 година.

Дружеството "Александар Македонски" е од особено значение за македонските доселеници во Колумбос, бидејќи истото ги зближувало сите доселеници како да се една фамилија. Ова дружество во својата новоподигната сала организира разни свечаности, вечеринки, со кои го репрезентирале македонскиот фолклор, обичаи и народни традиции. Сите до еден се поносни и горди оти сето тоа го прават во свој македонски дом, и затоа што никој повејќе нема да ги омаловажува и потценува. На сите ќе му докажат дека македонскиот народ е посебен народ со своја вера, традиција и народни обичаи. Така дружеството "Александар Македонски" станува тврда и јака македонска организација на својот народ.

Нашиот доселеници сакајќи да ја запознаат својата прајдевска вера со сите нејзини традиции и обичаи, не се задоволиле само со организирање во своите здруженија и друштва, затоа што овие никако не можат да ги заменат светите храмови и да ја доделат атмосферата на православното богослужение, особено ако е на мајчин јазик.

Дедо Вело Божин – еден од основачите на дружеството

Црквата како институција ништо не ножи да ја замени. Затоа, нашите доселеници одделувале средства за изградба на објекти, но за жал, нерешеното прашање на Мајката црква во старата татковина Македонија, се одразило мошне неповолно и кај нашите доселеници. Иако, храмовите градени со средства речиси исклучиво од македонските доселеници, тие биле потчинувани под јурисдикција, на Бугарската егзархија. Бугарската црква, на чело со епископот Андреја Велики, ја искористила неповолната ситуација на нашите доселеници и сите храмови изградени од нивна страна, биле регистрирани под јурисдикција на Бугарската православна црква.

Вакви цркви градени од македонското доселеништво, а присвојувани од Бугарската црква, се јавуваат во оние градови каде што колониите на македонското доселеништво биле помногубројни: Детроит, Чикаго, Торонто, Лореин, Акрон и други градови во САД и Канада.

Помеѓу нашето доселеништво во Колумбос, Охајо, на неколку наврати било покушувано, од страна на Бугарската црква, да и нив ги придобие за да можи да го шири великобугаризмот,

односно да створи свое емпиолско друштво, растурајќи списанија помеѓу кои и списанието Македонска трибуна, докажувајќи дека се тоа "македонски списанија" и дека во нив пишува за интересите на "македонците".

Дружеството "Александар Македонски", заедно со своите членови, и тука се покажало како тврд бедем преку кој никогаш не ќе може да премине оваа бугарска организација, која работела против интересите на македонскиот народ.

Сите идни поколенија од нашиот благороден македонски народ кои живеат во Колумбос, во оваа втора нивна татковина, му се и ќе му бидат благодарни на дружеството "Александар Македонски", односно на неговите организатори и членови, што не подлегнале на емпиолската и другите слични организации, а останале верни кон својот македонски народ и својата Мајка Македонска Православна Црква.

Членови на дружеството

Дружеството "Александар Македонски"

ИСТОРИСКИОТ ЦРКОВНО – НАРОДЕН СОБОР ВО ОХРИД

Во Охрид, Македонија, вековното седиште на старата Охридска архиепископија, од 4 до 6 Октомври 1958 година беше одржан Црковно –народниот собор, на кој учествуваа делегати од цела Народна Република Македонија – свештеници и мирјани.

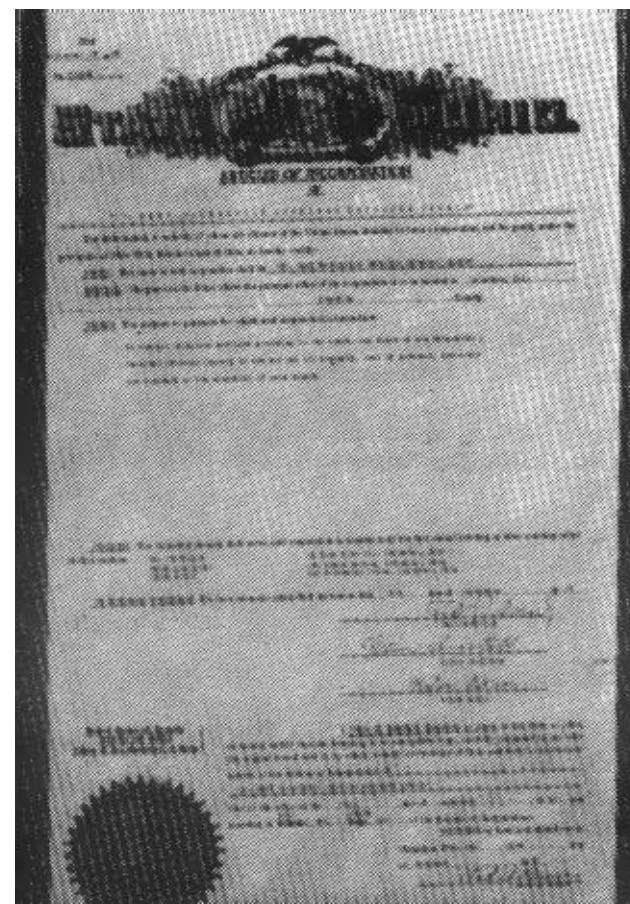
Председателот на Иницијативниот одбор за организирање на МПЦ,protoјерејот Нестор Поповски, пред соборјаните ја прочита Одлуката на проширенот пленум на Иницијативниот одбор од 23 Јули 1958 година за свикување на соборот, а потоа реферира за историските и канонските права на Црковно-народниот собор за обнова на Охридската архиепископија во лицето на Македонска православна црква. Откако рефератот и предловите по него беа усвоени еднодушно од страна на сите делегати, соборјаните отидоа во катедралата Св. Софија каде беше прочитана Одлуката за обновување на Охридската архиепископија. Потоа се пристапи кон избор на Митрополит Скопски, а воедно и Архиепископ Охридски и Македонски, кога беше избран Неговото Преосвештенство епископот Топлички Г. Доситеј. Посебна соборска делегација го воведе Архиепископот Охридски и Македонски и Митрополитот Скопски во црквата Св. Климент и беше извршено свечено благодарение. На 5 Октомври во црквата Св. Климент беше извршено свеченото усточичување на Архиепископот Македонски. Потоа соборјаните во црквата Св. Софија извршија избор на архиереи за Преспанско-Битолската и Злетовско-Струмичката епархија. Од предложените кандидати со тајно гласање беа избрани за епископ на Преспанско-Битолската епархија Никола Трајковски, а за Злетовско-Струмичката епархија протосингелот Наум.

На 6 Октомври (1958) под председателство на Архиепископот Охридски и Македонски и Митрополитот Скопски Г.Г. Доситеј беше изгласан уште еден важен правен акт Устав на МПЦ. Уставот, како основ на натамошниот развиток на црковното законодавство на МПЦ и редовно функционирање на организациониот живот сам посебе преставуваше историски акт. По Уставот се регулирани натамошните односи со СПЦ преку заедничкиот патријарх и на двете цркви.

Исполнувајќи ги одлуките од Црковно-народниот собор во Охрид, Архиепископот Охридски и Македонски го запозна Патријархот на СПЦ со работата на Соборот и наиде на полно разбирање.

Обновата на Охридската архиепископија во лицето на Македонската православна црква преставуваше пресвртница и за македонските иселеници во САД, Канада и Австралија. Имајќи материјална база на која да се потпираат, побудени од

македонското патриотско чувство, многу иселеници Македонци започнаа акции за основање на Македонски православни цркви во крилото на својата родна Македонска православна црква.

Чarterот на Црквата

Не случајно прва иницијатива и до прво создавање на Македонска црква во странство, односно во САД, дојде во градот Колумбос, Охајо, бидејќи компактноста на нашите иселеници се чувствуваше уште од порано докажувајќи ја преку своето дружество "Александрат Македонски". Веднаш по оформувањето на МПЦ, членовите на ова дружество, основаа македонска црква и побараа пред Америчките власти во Колумбос да биде регистрирана. Таа дамнешна нивна желба им

се исполнила на 16 Декември 1958 година кога ја регистрираа Македонската православна црква под името "УСПЕНИЕ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА". Потписници на одлуката за регистрирање биле: Методија Пашовиќ, Петар Кристофф и Вело Божин.

Истата година им се исполнила уште една желба, која желба ќе им биде подтик за уште поголема и повозвишена работа во понатамошниот развој на црковен и национален план. Имено, на 28 Декември 1958 година, иако немаат уште изградено црква за богослужбени обреди, тие, нашите македонски браќа и сестри во халата од дружеството "Александар Македонски" присуствуваат и учествуваат на првата Света Богослужба на свој народен Македонски јазик, одслужена од македонски свештеник Стеван Белически.

На оваа нивна прва Света Богослужба, а воедно и прва во прекуокеанските земји на САД, Канада и Австралија, одслужена на својот мајчин Македонски јазик, македонските чеда од Колумбос, Охајо се заветуваа пред Бога, дека името Божјо ќе го слават на својот мајчин Македонски јазик и во оваа нивна втора демократска татковина САД.

РАЃАЊЕТО НА МАКЕДОНСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА "УСПЕНИЕ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА" ВО КОЛУМБОС, ОХАЈО – САД

Обновата на Охридската Архиепископија во лицето на Македонската православна црква во НР Македонија во 1958 година, беше силен подтик за нашите иселеници од Колумбос и околината, да превземат акција околу изградба на своја црква. Уште истата година по овој настан во старата Татковина, беше потписан Чarterот за изградба на Македонска православна црква од страна на Америчките власти. Потоа Црковната управа испрати молба до Неговото Блаженство Архиепископот Охридски и Македонски Г.Г. Доситеј за одобрување на градба на Божји дом и назначување на парохиски свештеник. Тоа нивно барање со особено почитување беше прифатено од страна на Мајката Светиклиментова црква и за нивни парохиски свештеник беше поставен свештеникот Стеван Белически кој во тоа време се наоѓаше во градот Колумбос, Охајо.

Во Јуни 1960 година членството на Македонската православна црква од Колумбос, Охајо, на чело со Црковната управа купува место за градба на идниот Божји дом, кое место е лоцирано во источниот дел на градот на корнерор од улиците Наполеон и Мидвеј. Купени се пет плацеви во износ од 9,800.00 долари. Редно е да се спомнат и првите подарители кои потпомогнале за купувањето на овие плацеви. Нивните имиња

се: Вело Божин, Џан Спиро, Алан Зиглер, Митре Трајковиќ, Ѓорѓија Трајковиќ, Вилијам Шопов, Сем Ристе, Трајан Миленковиќ, Петар Кристофф, Џими Миленковиќ, Лазар Белчеф, Теодоре Илик, Стојна Милошов, Ѓорѓија Неделкофф, Митре Попе, Методија Пашовиќ, Мирче Трајков, Луис Белчеф, (за други кои подариле немав податоци).

Во периодот од 1960 до 1964 година има едно стагнирање во развојот на Црквата И тоа од оправдани причини, бидејќи се мал број на членови и не се материјално подготвени за највозвишената нивна цел, отпочнувањето на градбата на црквата. Од оваа причина и им го препуштаат предимството на МПЦ од Гери, Индијана, нивната црква "Св. Св. Петар И Павле" да биде првата осветена црква на благословените од Бога Соединети Американски Држави.

Но, желбата и волјата на малубројните македонски семејства не ги напушта, и на 30 Август 1964 година со златни букви ќе го запишат во историјата на својата црква "Успение на Пресвета Богородица", бидејќи, тогаш го ставаат камен-темелникот на идното нивно Божјо светило, односно, на идната нивна Македонска православна црква.

Овде вреди да се спомни едно кажување на тогашниот председател на Црковната управа Андон Стојчеff, кој стално спомнуваше, цитираме: "Ние во Црковната управа бевме зачленети 13 членови, но бидејќи, во Америка бројот 13 е малерозен, мојата сопруга Поликсени ми велеше: целата работа да не ви оди малерозно пишете уште некој член. И така пишавме и други членови со што ние му ја плативме чланацната за да го немаме бројот 13".

Тој долго очекуван ден, ден во кој ќе се роди уште едно македонско православно светило во Америка, македонските иселеници од Колумбос со радост го дочекаа. На 30 Август 1964, како и самиот Бог да се радуваше што еве се раѓа уште еден Негов дом во кој ќе биде славено и величано Неговото моментот кога име, па затоа денот уште од рана зора беше убав, топол и сончев. Во предладнечните саати скоро сите до еден беа собрани во купеното место. Со растреперени срца од восхит и радост го очекуваа и нивниот парохиски свештеник ќе го освети камен-темелникот, а од нивните раце ќе бидат ископани и првите лопати земја од темелот на својот иден Божји дом.

Околу пладне парохискиот свештеник Стеван Белически и протојерејот-ставрофор Спиро Поповски од Гери, Индијана, по црковните прописи и канони го осветија камен-темелникот на идната црква. По осветувањето на темелите свештениците и председателот одржаа пригодни говори во кои беше произнесено за вредноста И значението на ова нивно свето дело, кое денес го крунисаа со поставувањето на темелот, кое е

црковно-народно македонско дело, за кое сите ќе им должат особена благодарност, бидејќи имале сосема јасна визија за изградување на Божји дом, кој ќе ги задоволува длабоките и силни копнечки на нивните души и срца. Дека идната нивна црква ќе биде храм на молитва, верски и културни активности и свечаности.

Председателот А. Стојчеff во својот говор подвлече оти треба да му се оддаде посебно внимание и признание и на Америка, и нејзината влада за мошне приятелскиот однос према иселениците од Македонија, давајќи им ги сите граѓански, национални и црковни права.

По оваа црковна церемонија се отпочна со копнување на првата лопата земја од рацете на присутните наши македонски чеда, за кое копнување секој еден даваше парични доброволни даренија за изградба на идното нивно Божјо светилиште, црквата "Успение на Пресвета Богородица", посветен на Мајката Божја која е вечната закрилница на православниот свет па и на нашиот благочестив македонски народ.

Копнување во темелите на Црквата

Осветување на темелите на Црквата

ПОДГОТОВКИ И ОСВЕТУВАЊЕ НА МАКЕДОНСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА “УСПЕНИ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА”

Да се изгради дом Божји, е прекрасно и божествено. Неговата убавина сепак не се состои само во нивната надворешна, видлива убавина од која се восхитува нашата душа. Правата убавина и непроценилива вредност е во невидливата благодат. Овие благодатни дарови Господ изобилно ги излива врз црквите што се градат како и на нивните градители, а ќе продолжи да ја излива и врз сите оние што со вера и набожност ќе влегуваат во такви свети Божји домови.

Црквите, Божјите домови ни служат на нас христијаните за молитва, за слушање на словото Божјо, а најповеќе за извршување на светата Литургија, која од обичниот леб и обичното вино, со дејство на Божјата благодатна сила станува вистинско тело и вистинска крв Христова со кои ние се причестуваме, се чистиме од гревовите и се осветуваме.

Нашите молитви се најсилни во Божјиот дом. Бог е секаде и на секое место, но најповеќе се доближува до нашата душа кога сме собрани заедно на молитва во осветените места, каква што е Црквата, за што и самиот Господ Исус Христос рекол: “Каде се двајца или тројца собрани во мое име, таму сум и Јас со нив”.

Знаејќи го сето ова, нашите македонски иселеници во оваа нивна втора татковина во градот Колумбос, Охајо, ги напретнаа сите свои сили и можности за што побргу да го изградат нивниот иден Божји дом. Духовно бодрени од својот парохиски свештеник Стеван Белически, материјално подпомогнати од целокупното членство, водени од Црковната управа на чело со председателот Андон Стојчев, успееја да во рекорден временски период, за неполна година, градбата на црквата да ја завршат и подгответ за осветување.

На 30 Август 1964 година, се освети камен-темелникот, а 9 Мај идната 1965 година, се определи за ден на свеченото осветување на црквата.

Годината 1965 во анализите на историјата на Македонската православна црква “Успение на Пресвeta Богородица” ќе биде запишана со златни букви, бидејќи, тоа е година кога се освети и втората Македонска православна црква во Цоедините Американски Држави.

Во почетокот на годината (1965), Црковната управа при црквата упати покана – молба до Неговото Блаженство Архиепископот Охридски и Македонски Г.Г. Доситеј, да го освети храмот.

Неговото Блаженство ја прифати поканата лично тој да го освети храмот, на датата што беше определена од Црковната управа и членството.

ОСВЕТУВАЊЕ НА МАКЕДОНСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА “УСПЕНИЕ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА”

Прифаќајќи го повикот на Македонската православна црква “Успение на Пресвeta Богородица”, Неговото Блаженство

Верниците на Богослужбата

Архиепископот Охридски и Македонски Г.Г.Доситеј лично да го освети ова македонско светило во С.А.Д. во придружба на Неговото Високопреосвештенство Митрополитот Злетовско-Струмички Г. Наум, прота-ставрофорот Нестор Поповски и архијаконот Кирил Поповски, веќе во почетокот на месец Мај 1965 година се наоѓа помеѓу нашите иселеници во Колумбос.

Нема зборови со кои би се описала средбата на Високата делегација на МПЦ со своите чеда кои живеат одалечени со илјадници километри од своите родни огништа.

Со самиот дочек на белобрдиот Архиепископ и Неговата придружба, солзи радосници се сливаа по лицата на сите, бидејќи, еве и тие иако далеку од старата татковина и Мајката црква ја имаат таа чест нивниот сакан и почитуван поглавар на МПЦ, да биде во нивната средина и лично тој го изврши

најсветлиот чин, осветувањето, на нивната убава Македонска православна црква "Успение на Пресвита Богородица".

Осамна и најсекнит ден за благочестивите христијани од Колумбос, 9 Мај 1965 година, - Томина Недела – денот кога беше закажана светата Архиерејска Литургија и осветувањето на црквата. Ден каков само може да се посака, убав пролетен сончев ден. Времето убаво, свежо, ведро и празнично, како да и сабиот Бог и Неговата Преблагословена мајка Богородица, да се радуваа на овој свечен чин.

Уште во раните утрински саати црквата беше исполнета од нашите иселеници од Колумбос, како и гостите кои беа пристигнати од другите места на Охajo и САД. Во 9 саатот Архиепископот Доситеј во асистенција на митрополитот Наум, прота-ставрофорот Нестор Поповски, архијаконот Кирил Поповски и парохискиот свештеник Стеван Белически, го отпонаа осветувањето на црквата

Следуваше крсен опход околу црквата на сослужителите заедно со сите верници, кои, сите со запалени свеќи, радост и насмевнати лица ја обиколуваа црквата. Обиколување околу црквата телесно, но духовно сите пренесени во "стариот крај" како да одат околу црквите во своите родни места.

Веднаш по положувањето на светите мошти во престолот од црквата, и осветувањето извршено на својот мајчин македонски јазик, кое предизвика жив интерес на присутните, отпона и првата света Архиерејска Литургија во осветениот Божји дом. На крајот од светата Литургија Неговото Блаженство Архиепископот Доситеј одржа проповед:

"Благочестиви христијани и христијанки, драги наши сонародници,

Нека е благословен Господ Бог и Пресветата Мајка Божја, што не собраа во оваа светиња, за да ИСПОЛНИМЕ едно богоугодно и спасоносно дело – да ја осветиме оваа убава црква преку нашиот молитвен призив на Божествениот Свети Дух.

Нека е благословен овој голем и радосен ден, кој треба да биде запишан во срцата и душите наши и во историјата на СветиКлиментовата Македонска православна црква, и да им зборува на идните поколенија како треба да се служи на Бога и да се чуваат светите традиции, осветени од неуморните црковно – народни великаните од родниот крај.

Нека е слава на нашиот Спасител Господ Исус Христос, Кој не собра на заедничка молитва и преку Спасоносниот и Божествен Дух, ја благослови оваа наша работа и ја освети оваа Божествена црква.. Се молиме на Семоќниот Господ Бог во денешниот наш духовен и молитвен излет да ги подигни нашите срца и души во светлината на истината и правдата и да ги засветли со небеската љубов, така што дарот што го

принесовме на Пресветата Богородица да биде духовен чист и кристален...."

Призывање на Св. Дух
"Царју Небесниј Утјешитељ душе истини....."

Потоа зборуваше за Најсветлите Христови начела кои еве скоро две илјади години ги топлат срцата на луѓето. За Христовите страдания и понижувачката смрт на крстот пак за нас луѓето да не избави од гревовите. За христијанската благодарност, а и за спасението на своите души граделе цркви и манастири кои биле симболи кон Бога за сите добрини и убавини што ги внесол во овој свет, како и со своите заеднички молитви ќе ја осветуваат својата душа, каде што продолжи:

"...И оваа црква, драги наши духовни чеда, е дело на вашата голема љубов кон православната вера и е сведок за вашите христијански добри дела. Вашето присуство, со стотици и

стотици, во овој свет дом Божји, сведочи дека сите ги примиле при срце аманетите оставени од нашиот Спасител Господ Иисус Христос кога вели: "каде ќе бидат двајца или тројца во Мое име и Јас ќе бидам меѓу нив". Преку овој наш молитвен состанок, преку ова угодно и спасносно дело, што го извршивме и го извршуваме со голема љубов и вера во Бога и во Мајката Божја – ние ја исказуваме нашата голема вера, љубовта, надежта и верноста кон нашиот Спасител Господ Иисус Христос. Во овој свет величествен момент, во оваа наша ретка торжествена духовна радост, на прво место оддаваме слава и благодарност на Бога, Кој ви даде духовни сили, за да создадете вакво големо и светло дело. Од името на Светиот архиерејски Синод на МПЦ, од нашите верни чеда и нашето христольубиво свештенство од нашиот роден крај, ви ги пренесуваме срдечните поздрави и благодарности вам, драги наши верници од градот Колумбос, Охајо, за големата жртва која ја поднесовте додека ја изградивте оваа црква. Вие создадовте молитвен дом, храм Божји, кој што ќе биде доказ за вашата силна вера, за вашата голема христијанска љубов, а посебно со тоа го **докажувате на дело единството со Мајката – Светиклиментовата црква.**

Со избрани зборови, Неговото Блаженство Доситеј, ги поучуваше присутните за општото значење на црквата и присуството во неа како дом на сеопшта молитва пред Бога и љубовта Христова спрема своите последователи, за да продолжи:

.... нека биењето на камбаните од оваа црква наоѓа кај вас отворени души, кои ќе брзаат да ги отворат вратите на овој молитвен дом Божји. Учете ја вашата и наша младина секогаш да го исполнуваат овој молитвен дом, со вистинска вера дека нашиот Спасител Господ Иисус Христос и Пресветата Му Мајка ќе ги исполни нивните души и срца со радост, а нивните денови со среќа. Чувајте ги обичаите, што ги пренесовте од пазувите на Македонија и предавајте ги во аманет на идните поколенија. Да ги исполнуваме честито и редовно верските обичаи во овој храм и преку тоа да ја јакнете вашата православна вера за доброто ваше, среќата, слогата, мирот и взајемната љубов. Да се молите за спас на сите луѓе во светот, а посебно да ја јакнете Љубовта спрема државата и народот во која живеете. Сето тоа може да се добие во овој дом Божји, преку искрените молитви кон Бога, кон Света Богородица, како и кон нашите македонски светители Свети Климент и Наум Охридските чудотворци.

Да се молиме на Бога и Света Богородица, на која и го посветивме овој свет храм, да останеме во духовна и неразделна заедница, во единство на срцата и мислите, и да бидеме верни чеда на Светата Климентова Македонска православна црква.

Сакаме, на крајот, повторно да се обратиме кон вас, наши возљубени чеда, до сите наши иселеници кои живеат во оваа благословена земја и да ви благодариме што од вашата заработка, од потта на вашата честита и благословена работа, одвојувавте материјални средства, за да ја изградите со голема љубов оваа црква, која ќе го краси овој град и која ќе зборува за вашата силна вера и за вашето големо родољубие. Ви благодариме и ве благословуваме со молитва пред престолот Божји и пред Света Богородица, да ви подари здравје, мир, среќен и творечен живот. Ги благословуваме вашите честити домови, со вашите мили фамилии и го призоваме благословението Божјо секогаш да биде во слога и напредок.

Благодариме на представниците од државата Охајо – САД и од градот Колумбос за разбирањето што го пројавија наспрем вашите желби додека го изградивте овој молитвен дом Божји.

Голема признателност и благодарност оддаваме од името на МПЦ и наше, на Црковната управа од оваа црква на чело со нашиот драг свештеник Стеван Беличевски, за вонредните вложени усилији и напори околу изградбата и создавањето на овој Божји храм. Благодариме на сите верници – иселеници кои дојдоја во овој храм и со своето присуство го увелиичаа нашето празнично торжество. Им благодариме на помоштите што ги дадоја да се изгради оваа црква и на тој начин видно ја манифестираа својата љубов и верност кон земјата во која живеат, кон МПЦ и кон својот роден крај.

Го предаваме овој дом Божји на оние на кои им е наменет, а на прво место на Црковната управа на оваа црква и на сите наши верници, со молба да ја чуваат чиста и кристална и во неа постојано да престојува духот Божји и на вашата заштитничка Пресветата Богородица. Го предаваме овој духовен расадник и на градот Колумбос. Благословението Господово да биде на сите вас, сега и секогаш. Амин!

По осветувањето и одслужувањето на Светата архиерејска Литургија, се организира надавање на иконите од иконостасот, за кои се собраа извесен број на доброволни прилози за понатамошно уредување на црковниот објект, доделување на нафора и крстина и со тоа заврши осветувањето.

Во попладневните часови се организира и свечениот банкет по повод на осветувањето на црквата. На банкетот беа присутни, покрај делегацијата на МПЦ, и други ценети и званични личности, гости, и многубројните домаќини од Колумбос.

Од името на членството, свештеникот и Црковната управа, наздрави и ги поздрави гостите председателот на црквата

Андон Стојчев, кој помеѓу другото, истакна да од името на сите нив им благодарии на Архиепископот и неговите придружници за нивното доаѓање во оваа убава Македонска средина и за осветувањето на црквата, и дека сите се скрени и радосни што им се исполни желбата, иако малубројни но цврсти и непоколебливи, успеа да го создадат ова нивно духовно катче, кое денес се освети. Благодари и на американските власти кои му овозможуваат да живеат слободен и равноправен живот.

Архиепископот Охридски и Македонски Г.Г. Доситеј, отпоздравувајќи на здравицата зборуваше за значението на црквата, за жртвите што ги направија градителите и дарителите на овој свет дом Божји, духовно светило кое ќе свети и во оваа втора нивна татковина, за спасението на нивните благочестиви христијански души.

Потоа Архиепископот им го предаде и ПРИЗНАНИЕТО од Светиот Синод на МПЦ за направеното големо и црковно дело – изградбата на првиот македонски храм во оваа нивна нова татковина.

По Архиепископот Г.Г. Доситеј говореа и другите присутни гости, истакнувајќи го големото значение на оваа новоизградена Македонска православна црква, нагласувајќи дека со ова се положени темели врз кои може да се развива богата црковна, патриотска, црковно-просветна и забавна активност.

Вечерта беше приредена народна веселба. Се играа и пеа старокрајски ора и песни. Сите духовно се пренесија во својата родна македонска грутка, во своите села и градови, при своите близки и сакани. Се веселеа сите, но очите на мнозина им беа наполнети со солзи, едно поради радоста која ја доживуваат, а друго и заради големата носталгија за своето родно македонско огниште.

Високите гости од МПЦ на свечениот банкет по повод осветувањето

ТРЕТИОТ ЦРКОВНО-НАРОДЕН СОБОР НА МПЦ 1967 ГОДИНА ВО ОХРИД

После нужните подготовки, Светиот Синод на МПЦ, спроти македонскиот Илинден, на 17 Јули 1967 година го свика Третиот Црковно-народен Собор на МПЦ. Не отстапувајќи на црковната традиција и овој собор требаше да се одржи во Охрид. А заради целосната доследност определено беше Соборот да се одржи во катедралната црква на Охридските архиепископи, во импозантната црква Св. Софија, во овој Климентов град на Белото Езеро.

Во присуство на сите соборјани и многу гости, Соборот со кој раководеше митрополитот Македонски Доситеј, после призовот на Светиот Дух, откако беа извршени неколку дополнувања во Уставот на МПЦ (отворени беа две нови епархии на МПЦ: Дебарско-кичевската и Американско-канадско-австралиската), Светиот Синод поднесе исцррен извештај за текот низ кои минаа односите со СПЦ и фазата во која навлегоа.

Соборот едногласно ја одобри работата на Синодот на МПЦ. Давајќи му полна поддршка со посебна Резолуција, во името на сето свештенство и православниот македонски народ, Соборот молејќи го побара од Светиот Синод да ја прогласи МПЦ АФТОКЕФАЛНА. Едногласната поддршка и изразените молби и барања за Синодот на МПЦ значеа не само охрабрување, туку и обврска. Зашто, она од кое секогаш се раководела црквата,

слушање и услишување волјата на народот, сега го стави пред своевиден испит и Синодот на МПЦ.

И навистина, на 18 Јули 1967 година, на свечената седница во охридската црква “Св. Климент”, Светиот Синод на МПЦ ги пишуваше најсветлите страници на најновата македонска црковна историја.

После призовот на Светиот Дух, после молитвата, со посебна Одлука Синодот најнапред ги пополни двете новооформени епархији: на Дебарско-кичевската митрополитот Методиј а на Американско-канадско-австралиската го поставил митрополитот Кирил. По оваа одлука Синодот пристали кон најзначајната работа, сега во состав на пет епархиски архиереи, на чело со председателот- митрополитот Македонски Доситеј.

Пред да ја донесе одлуката за автокефалност, Светиот Синод со сета црковна и патриотска одговорност уште еднаш ги разгледа сите аспекти на престојната историска одлука. И откако и овој пат се утврди дека се на лице сите канонски и историски услови за потполна автокефалност на Македонската Православна Црква, под богато украсениот свод со непроценливо фреско-сликарство од 13 век, пред сведоштво на верно изразените ликови на симболите на Христовата вера и црква, Светиот Синод ја донесе следната ОДЛУКА:

Молитва на Светиот Синод пред донесување на Светата Одлука
За Автокефалноста на МПЦ

Потпишување на Светата Одлука

ОДЛУКА ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ АВТОКЕФАЛНОСТА НА МАКЕДОНСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

Член 1

Македонската Православна Црква – наследничка на обновената Охридска Архиепископија – СЕ ПРОГЛАСУВА АВТОКЕФАЛНА.

Член 2

На чело на автокефалната Македонска Православна Црква е АРХИЕПИСКОП со достоинство “АРХИЕПИСКОП ОХРИДСКИ И МАКЕДОНСКИ”.

Досегашниот поглавар на Македонската Православна Црква, Неговото Блаженство Господин Доситеј ќе се именува: “АРХИЕПИСКОП ОХРИДСКИ И МАКЕДОНСКИ”.

Член 3

Диецезата на Автокефалната МПЦ се поклопува со границите на Македонската национална држава – Социјалистичка Република Македонија.

Член 4

Автокефалната МПЦ, како дел од едината, света, соборна и апостолска црква, ги прима и ги чува: Светото Писмо, прописите на сите вселенски и помесни собори, како што ги чуваат другите

Автокефални православни цркви и отфрла секое друговерно учење.

Член 5

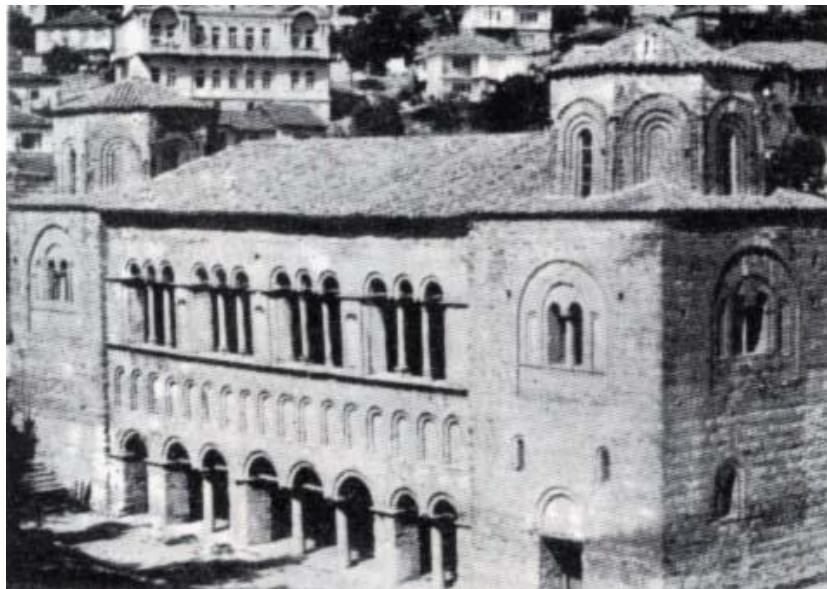
Автокефалната МПЦ се управува согласно со Светото Писмо, Светото Предание, Апостолските правила, Каноните на светите вселенски и помесни собори и Уставот на МПЦ.

Член 6

Препис од оваа Одлука да се достави до сите Автокефални православни цркви, како и до сите епархии и црковни општини на Автокефалната МПЦ.

Член 7

Објавувањето на оваа Одлука да стане пред Црковно-народниот Собор на МПЦ, свештенството и благочестивите христијани на Светата Архиерејска Литургија во црквата "Св. Климент во Охрид.

Црквата Света Софија во Охрид

Член 8

Оваа Одлука стапува на сила веднаш по донесувањето

Некогаш длабокиот и звонлив бас на митрополитот Македонски Доситеј, сега при читањето на Одлуката, се претвори во нежен треперлив глас, што при последните редови се влеа во плач, а хартијата на која беше напечатена Одлуката за Автокефалност на МПЦ, беше поросена со старечките солзи. Во тие мигови истото го доживуваа и другите членови на

Светиот Синод, митрополитите: Климент, Наум, Методиј и Кирил, со сите присутни соборјани, зашто актот за Автокефалноста на МПЦ се остваруваше точно после цели две столетија (1767 – 1967) од укинувањето на Охридската Архиепископија. Цели две столетија требаше да се пробдеат во маки, солзи, молитва и борба на овој народ, за да се доживее и овој историски миг.

На 19 Јули 1967 година катедралната црква Св. Климент во Охрид беше преполна од нашиот благочестив македонски народ, бидејќи на Светата Литургија, ќе биде усточичен Првиот АРХИЕПИСКОП ОХРИДСКИ И МАКЕДОНСКИ Г.Г. ДОСИТЕЈ по прогласувањето на автокефалноста на Македонската Православна Црква.

Потпишување на заклетвата на првиот Архиепископ на МПЦ
Господин Господин Доситеј

На тронот на Автокефалната МПЦ при усточичувањето Неговото Блаженство Г.Г. Доситеј ја изрече следната заклетва:

ЈАС, ДОСИТЕЈ, ИЗБРАН И УСТОЛИЧЕН АРХИЕПИСКОП ОХРИДСКИ И МАКЕДОНСКИ, СЕ ЗАКОЛНУВАМ ВО СЕМОКНИОТ БОГ ДЕКА НА СВОЈАТА ТАТКОВИНА И НА НАРОДНИТЕ ВЛАСТИ ЌЕ ИМ БИДАМ ВЕРЕН И ОДДАН, ЌЕ ГО ПОЧИТУВАМ И ЧУВАМ ЦРКОВНИОТ УСТАВ, ЌЕ ЈА ЧУВАМ ЧИСТОТАТА НА ПРАВОСЛАВИЕТО, ЦРКОВНИТЕ КАНОНИ И ПРОПИСИ, ЌЕ ГО ЧУВАМ КАНОНСКОТО ЕДИНСТВО СО СИТЕ ПРАВОСЛАВНИ АВТОКЕФАЛНИ ЦРКВИ, А ПОСЕБНО ЌЕ ЈА ПОЧИТУВАМ МАКЕДОНСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ВО СЕ, И ВО СИТЕ ДЕЛА И ПОСТАПКИ ЌЕ СЕ РАКОВОДАМ САМО ОД НАШАТА СВЕТА ЦРКВА И ТАТКОВИНА. НЕКА МИ ПОМОГНЕ СЕЗНАЈНИОТ БОГ, ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА, СВЕТИТЕ СЛОВЕНСКИ АПОСТОЛИ КИРИЛ И МЕТОДИЈ, СВЕТИ КЛИМЕНТ И НАУМ ОХРИДСКИ”

По прочитувањето на оваа света заклетва Архиепископот Охридски и Македонски, Неговото Блаженство и ја потпиша.

МПЦ од нејзиното прогласување за автокефална во 1967 година, постојано и без пречки расне и се развива во духот на православието, јакнејќи ја верата Христова меѓу својот народ.

Денес МПЦ со право се гордее на своите достигнувања. Имаме Македонска правослабна Богословија и Богословски факултет. Изградени и обновени со стотици цркви и манастири како во татковината така и во дијаспората. Нашата црква ја раководат наши домородни владици, а повеќето од нив се издигнаа во нејзиното крило за време на нејзината автокефалност и во нејзините богословски школски центри – Македонската Богословија и факултет.

Исто така поносни се и македонските епархии надвор од Татковината – во САД, Канада, Австралија и Европа, како неделив дел од Мајката Македонска Православна Црква. Растан и се насладуваат со неизмерното црковно и културно богатство што нашата Мајка Црква ни го сочувала.

40 ЈУБИЛЕЈНИ ЛЕТА ГОСПОДОВИ НА МПЦ “УСПЕНИЕ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА”, КОЛУМБОС, ОХАЈО

На Томина недела во 2005 година се навршија полни 40 години од денот кога по промислата милоста Божја, изразени во единствената и единствената жилба на македонските иселеници во Колумбос, Охајо, САД, беше осветена МПЦ “Успение на Пресвета Богородица”. Таа прва искра од Свети Климентовото огниште, беше осветена од првиот Архиепископ Охридски и Македонски по бознобувањето на Охридската Архиепископија

во лицето на МПЦ, од денес блаженопочинатиот архиепископ Доситеј.

2005 година се исполнила нашите срца со радост, бидејќи, Господ Бог не удастој да ја одбележиме 40 годишнината на нашата црква, и да се радуваме на нејзиниот досегашен постигнат успех и напредок како досега така и во иднина.

И покрај големите непријатески пропаганди за непостоењето на македонецот, покрај разединувањата на нашето иселеништво во САД што го правеа апетитите од Балканот, (а и сега го прават), нашите иселеници од Колумбос, Охајо, останаа верни и оддани на заветот на своите дедовци за да не ја погазат својата вера и национално одбележје – Македонци. Многу други националности го сметаат Македонецот како неспособен да можи да биде организиран и да работи во свое. Се разбира 200 години Македонецот немаше своја црква и беше приморан да свива глава и да оди по други национални цркви за да ги задоволува своите верски и духовни потреби.

Сега, после четириесет години, можеме да се увериме дека се она кое се препишуваше за негативно на Македонецот, се сруши како кула од карти и ние цме свои.

Но, во годините што поминале, оваа црква цврсто се држеше за принципите на Мајката МПЦ и смело екореше напред, помагајќи да се формираат и други македонски цркви како во Охајо, така и во Америка и Канада. До вчера бевме распрснати и не се знаевме еден со друг, денес сме згрупирани под покривот на нашите цркви.

Во 2005 година се навршија полни 40 години, успешни години на нашата црква. Овој четириесет годишен јубилеј е неизбришлив сведоштво за нашето постоење, како и за нашата духовна поткрепа за нашиот опстој.

Затоа сакаме накратко историски да се осврнеме и да се потсетиме на делувањето и постојувањето ова наше Свети Климентово прво запалено кандило во овие прекуокеански земји, кое кандило со својата светлина еве четириесет години не осветлува и не упатува по патот на нашиот Свети Климент како и по патот на патронот на нашата црква Преблагословената и Пречистата Богомајка Пресвета Богородица.

Првите зачетоци на нашите иселеници кои се доселувале во Америка, односно во главниот град на државата Охајо, Колумбос, датираат уште кон крајот на 19 и почетокот на 20 век. До Првата светска војна имало доселено само неколку фамилии (повеќето самци), а меѓу двете војни се доселуваат уште неколку фамилии. Своите верски чувства, своите прајдевовски обичаи и традиции ги извршуваат по туѓите (руски, грчки, спрски) и други организации и цркви. Организациониот план за

организирање на македонскиот народ од Колумбос во свое дружество фактички почнува во 1938 година. По присуство скоро на сите нашинци на една вечеринка, организирана од српското дружество “Србобран” во некоја многу мала сала каде било многу тесно, откако вечеринката завршила по неколку дена се собрале на визита кај еден наш доселеник на именден, и по разговорите за вечеринката паднала идеја да си основаат свое македонско дружество. Се договораат и по неколку дена во ресторанот на Ѓорѓи Тошев (внук од брат на Пере Тошев) биле собрани девет души и го основаат дружеството “Александар Македонски”. Потоа во дружеството се зачлениле сите македонски фамилии кои живееле во Колумбос. Од ден на ден дружеството се зголемувало и дошло до размислување за купување или градење на сопствена сала каде би ги презентирале своите верски и народни обичаи. И во 1949 година купуваат место во јужниот дел на Колумбос (Front St.), а во 1952 година веќе ја изградиле и салата.

1958 година е историска за иселениците од Колумбос. Основата на Охридската архиепископија во лицето на МПЦ, преставуваше пресвртница и за иселениците од САД, Канада и Австралија. Имајќи материјална база на која да се потпрат, побудени од македонското патриотско чувство, се правеа акции за основање на Црковни општини во крилото на својата родна МПЦ.. Првата иницијатива и првата Црковна општина во САД се роди во градот Колумбос, Охајо, каде на 16 Декември 1958 година беше регистрирана Македонската православна црква “УСПЕНИЕ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА”. Потписници на одлуката беа: Методија Пашовиќ, Петар Кристофф и Вело Божин, а на 28 Декември истата година во својата сала од дружеството “Александар Македонски” учествуваат и на првата богослужба на свој народен македонски јазик, одслужена од македонски свештеник Стеван Белически.

Во Јуни 1960 година членството на Црковната општина на чело со Црковната Управа купува ново место за градба на идниот Божји дом, кое место е лоцирано во источниот дел на Колумбос (120 S. Napoleon Ave.), купени се пет плацеви во износ од 9,800.00 долари.

30 Август 1964 година со златни букви е запишан во историјата на својата црква “Успение на Пресвета Богородица”, бидејќи, тогаш го ставаат камен темелникот на идното нивно Божјо светило, односно, на идната нивна Македонска православна црква. На оваа дата околу пладне парохискиот свештеник Стеван Белически и прата-ставрофорот Спиро Поповски од Гери, Индијана, по црковните канони и прописи го осветија камен темелникот на идната црква.

И идната 1965 година во аналите на историјата на Црковната општина “Успение на Пресвета Богородица” пак ќе биде запишана со златни букви, бидејќи, таа е година кога се освети и втората Македонска црква во САД, по црквата “Св. апостоли Петар и Павле” во Гери, Индијана. Во почетокот на годината (1965), Црковната Управа испрати покана-молба до Неговото Блаженство, Архиепископот Охридски и Македонски Доситеј, за да го освети новоизградениот храм. Прифаќајќи ја молбата на членството, Неговото Блаженство Г.Г. Доситеј, лично да го освети ова македонско светило, во придружба на Неговото Високопреосвещенство Митрополитот Злетовско-Струмички Г. Наум, прата-ставрофорот Нестор Поповски и архијаконот Кирил Поповски, заедно со парохискиот свештеник, на 9 Мај 1965 година – Томина Недела – ја осветија Македонската праволавна црква “Успение на Пресвета Богородица”.

Почетните години по осветувањето на црквата во резултатите на постигнувањата се посокрмни, бидејќи и членството било малубројно. Но со доселувањето на поголем број на наши доселеници во Колумбос, членството се зголемувало, така да се зголемувал и напредокот на црквата. На 4 Март 1973 година, дружеството Александар Македонски се соединува со црквата и сета своја имовина ја предава на црквата. Истиот ден и Фудбалскиот клуб “Македонија” влезе под покровителство на црквата. На 11 Март 1973 година, отпочна градбата на црковната сала, продолжување на црквата (источната страна) и уредување на малата сала под црквата.

На 19 И 20 Мај 1974 година во црквата се одржа Епархиско собрание на кое покрај другото се донесе и одлука: секоја година на “Labor Day” (првата недела во Септември) да се одржува Црковен Народен Собир. Секоја година Собирот да се одржува во друга Црковна општина на Американско-Канадската Епархија. Оваа година (1974) се доврши изградбата на новиот олтар на црквата и големата сала, кои беа осветени на 1 Декември од надлежниот архиерей Неговото Високо преосвещенство Митрополитот Г. Кирил.

Во 1976 година, црквата се обложи надворешно со декоративна тула, се постави централно ладење во сите простории од црковниот објект, се направи нов паркин плац, се купи потребниот инвентар во црквата, се купи ново место веднаш до црквата. А во наредната 1977 година, се отпочна градењето на вториот дел од салата, а во Мај наредната 1978 година заврши градбата на новиот дел од салата и споени со првиот постар дел се доби една великолепна и голема сала која ги задоволува потребите на членството. Во 1983 година се препокри салата.

Во 1984 година, членството на црквата се зафаќа со друга градежна работа, а тоа е продолжување на црквата-храмот од нејзината западна страна а исто така и давање на еден нов убав дизајн на ликот. Оваа градба заврши и се освети на Патрониот празник на црквата во 1985 година.

Во 2001 година се купи и друго ново место (14 акри) во источниот дел на Колумбос, поточно во населбата Ренолдзбург, за градба на нов Црковен комплекс, односно, на изградба на нова велелепна црква, банкетна сала со сите пропратни простории кои се потребни во денешно време за нормално функционирање на нашата Македонска православна црква "Успение на Пресвета Богородица" од Колумбос, Охајо.

Она "пак и пак" од малата екстенија на богослужбите, како да се повторува во нашата црква, така да на 26 Септември 2004 година, кога пак со златни букви запишавме во историјата на црквата – осветување на темелите на новата наша црква, која ќе го носи името со одлука на Генералното членско собрание: **МАКЕДОНСКА ПРАВОСЛАВНА КАТЕДРАЛА "УСПЕНИЕ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА"**, а која ќе се изгради на новокупеното наше место наменето за таа цел. Осветувањето и поставувањето на темелите ги изврши Неговото Високопреосвештенство митрополитот Порошко-Кумановски Г. Кирил, во сослужение на парохискиот свештеник прота-страврофорот Душко Ѓорѓиевски и свештениците од сестринските македонски цркви лоцирани во Охајо.

На овој историски чин беше присутно и целокупното членство на нашата црква како и многујројни гости од останатите сестрински цркви од Северна Америка. Пресреќни презадоволни од овој историски чин – осветувањето на темелите на своето ново светилиште "Успение на Пресвета Богородица", членството ја изрази и со своите доброволни даренија, приложувајќи и докажувајќи дека си ја сакаат црквата, си ја сакаат верата, а исто така и дека успешно ќе се изгради и ова грандиозно Божјо дело, кое со својата Божја светлина ќе свети и ќе ги осветлува и стоплува сите, а со својата прекрасна убавина ќе ги привлекува и идните наши генерации за да ја осетат и почувствуваат Божјата топлина во своите срца,

Можеби ќе се запрашате зошто поопширно нема известување или илустрирање со слики од осветувањето на темелите на нашата нова Црква. Сето тоа намерно го имам испуштено, бидејќи желба ми е со Божја помош, по осветувањето-евангелисувањето на новоподигнатата наша Црква да издадам слична ваква книшка и со тоа да го овековечам рафањето и подигањето на таа наша увавица која со голема радос сите ја носиме во нашите срца, па затоа несакав да има повторување на

написите и сликите и со тоа да се изгуби убавината и вредноста на книшката.

Парохиски свештеници во МПЦ "Успение на Пресвета Богородица" се: прв парохиски свештеник беше +свештеникот Стеван Белически од 28 Декември 1958 година до 1966 година; втор парохиски свештеник беше +прота-страврофорот Илија Канински од 1966 година до 1968 година; трет парохиски свештеник беше протојерејот Бошко Кипровски од 1968 година до 1972 година; четврт парохиски свештеник беше +протојерејот Борис Арсовски од 1972 година до 1981 година; и петти по ред парохиски свештеник е прота-страврофорот Душко Ѓорѓиевски од 1981 година до денес.

Од осветувањето на црквата во 1965 година до денес Председатели на Црковната Управа биле: кои еден или повеќе мандати: првиот председател +Андон Стојчеф; па +Методија Пашовик; +Трајан Миленковик; +Димитрија Трајковик; Јордан Папалевик; +Цими Миленковик; Гоце Лабудовски; +Гоце Ѓорѓовски; Васко Цалевски; Ристо Ѓорѓовски; Бранислав Манев; Владимир Китановски; Борис Пурдеф; Никола Ристевски; Никола Петровски; Васил Бабамов, Благој Коштевски, И сега председател (кога ја пишуваме оваа Спомен книга 2005 год.) е Јосиф Христовски. Во почетните години мандатот на председателот бил една година а од 1991 година мандатот трае две години.

Исто така уште од осветувањето на црквата во 1965 година, работеле и работат во црквата и пропратните секции како што се: Женската секција, Неделното училиште, Културно уметничкото друштво, Фудбалскиот клуб, Црковниот хор, Младинската организација и др. Овие пропратни секции со нивната беспрекорна работа се грижеле и се грижат за напредокот на црквата.

Ето тоа е накратко описаната историја на ова наше Свети Климентово македонско светило кое е запалено во далечната 1958 година да свети и осветлува и до ден денешен (2005 год.) како и во иднина на оваа од Бога благословена наша втора татковина за да ни го осветлува патот по кој врвиме и треба и во иднина да врвиме и да правиме добри дела како што е напишано и во Светото Евангелие: "по вашите добри дела ќе ве познаат дека сте Мои чеда".

СТОЛБОВИТЕ НА ЦРКВАТА УСПЕНИЕ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА ВО КОЛУМБОС

За столбови на Македонската православна црква Успение на Пресвета Богородица, ќе ги спомнеме: блаженопочинатиот Архиепископ Г.Г. Доситеј – како прв Архиепископ на МПЦ од

нејзиното прогласување за самостојна црква (1958), кој пред 40 години ја освети и нашата црква во Колумбос; Неговото Блаженство Г. Г. Стефан – наследник на Свети Климентовиот трон, духовен раководител на МПЦ и администратор на Американско-канадската Македонска Православна Епархија; Митрополитот Порошко-кумановски Г. Кирил основателот и првиот архиереј на оваа Епархија; прота-ставрофорот Душко Ѓорѓиевски – парохиски свештеник на црквата; Црковните Управи на чело со Председателите – кои се пак делатели и организатори на целокупното раководење на црквата.

ПРВИОТ АРХИЕПИСКОП НА МПЦ НЕГОВОТО БЛАЖЕНСТВО ГОСПОДИН, ГОСПОДИН, ДОСИТЕЈ

Во македонско православно семејство, кое потекнува од западниот дел на Македонија, поточно од селото Маврово, од татко Лазар и мајка Софија Стојковски роден е Димитрија. Неговото семејство живеело во повеќе места на тогашна Југославија, така што младиот Димитрија основно образование завршува во Смедерево, а понатамошното образование го продолжува во Белград.

Младиот Димитрија во 1922 година се запишува во Богословија и по завршувањето на прва година, од желба да стапи во монашки чин, како би својот понатамошен живот го посвети на Бога и на својот народ, го прима врз себе тешкото монашко бреме. Во 1924 година, во својата 18 годишна возраст (роден на 7 Декември 1906 година), го прима монашкиот чин во манастирот „Света Богородица-Пречиста“ лоциран во нашата Македонија, поточно Кичевско, кога и го добива монашкото име Доситеј. Потоа оди во Света Гора, а во 1934 година се враќа во Македонија и се запишува во Битолската Богословија, која успешно ја завршува и во 1937 година се запишува на Теолошкиот факултет во Белград кој со голем успех и го завршува.

По завршување на студиите смиренит и послужен монах Доситеј работи во Црквата (СПЦ) онаму каде што имало потреба. Така работи во Стара Пазова, па во Светиот Синод на СПЦ во Белград како и во други места. По милоста Божја на 22 Јули 1951 година, во Соборната црква во Белград хиротонисан е во епископски чин. Епископот Доситеј како викарен епископ на Патријаршијата од Белград, работел, создавал и на Бога се молел да ги услиши молитвите на благочестивиот македонски народ, за да ја обноват незаконски укинатата Охридска Архиепископија. Таа негова молитва како и молитвата на целокупниот македонски народ, е услышана и во 1958 година, на Црковно Народниот Собор во Охрид, е избран за поглавар на

Обновената Охридска Архиепископија во лицето на Македонската Православна Црква.

Архиепископот Доситеј себе си се жртвуваше за разрешување на македонското црковно прашање, и навистина, тој направи историско дело за македонскиот народ, да ја возобнови славната Охридска Архиепископија.

По обновувањето на МПЦ, Архиепископот Доситеј започна и организирало собирање на македонците и во прекуокеанските земји околу Црковните општини, за кои веќе имаше домородни, народни македонски свештеници.

Неговото Блаженство Архиепископот Охридски И Македонски
Првиот поглавар на Афтокефалната МПЦ

Беа осветени и првите цркви во Мелбурн, Гери, Торонто, Колумбос, како и во многу други градови, каде што Црковните општини беа собиралиште на македонците, за да можат да го негуваат својот мајчин македонски јазик, своите обичаи, култура и во овие далечни нивни втори татковини. Во 1967 година свикува нов Црковно Народен Собор, на кој со единствена одлука на сите присутни делегати, конечно МПЦ е прогласена за афтокефална црква.

Големи се заслугите на првиот Архиепископ Доситеј. Но на 20 Мај 1981 година, згасна неговиот овоземен живот, но идеалите, успехите и заслугите секогаш ќе останат длабоко врежани во срцата на македонците со ветувања дека вечно ќе одат по патот на големиот визионер кој и го трасираше. Почивај во мир блажено упокоени наш архипастире блаженејши владико. Нека ти е вечен спомен.

НЕГОВОТО БЛАЖЕНСТВО АРХИЕПИСКОПОТ ОХРИДСКИ И МАКЕДОНСКИ, Г. Г. СТЕФАН

Неговото Блаженство Архиепископот Охридски и Македонски Г. Г. Стефан, со световно име Стојан Белјановски, е роден во село Добрушево, Битолско, на ден 1 Мај 1955 година, од благочестиво македонско христијанско семејство од родители, татко Тале и мајка Стојанка. Основно осмогодишно училиште завршил во неговото родно село Добрушево. Во 1969 година се запишува во Богословското средно училиште "Свети Климент Охридски" во Скопје кое со успех го завршува во 1974 година. Истата година се запишува на Богословскиот факултет во Белград, каде во предвидениот рок и дипломира. По дипломирањето во 1979 година, Светиот Синод на МПЦ го поставува за професор во средното Богословско училиште во Скопје, а наредната учебна година 1979/80 година се запишува на посдипломските студии на Екуменско-патролошкиот институт во Бари, Италија, каде во 1982 година магистрира. Од 1982 година, па се до изборот за Архиереј, работи како редовен професор при Македонскиот православни Богословски факултет "Свети Климент Охридски" во Скопје. За време на целото негово школување е редовен степендијант на оваа наша Американско-канадска Македонска Православна Епархија. Зборува Италијански и Англиски јазик.

На редовната седница на Светиот Синод на МПЦ, одржана на ден 4 Јуни 1986 година, под председателство на сега упокоениот Поглавар на МПЦ Неговото Блаженство Архиепископот Охридски и Македонски Г.Г. Ангелариј, е избран за Епископ на упразнетата Злетовско-струмичка епархија.

Замонашен е во стародревниот манастир Свети Наум Охридски крај Охридското езеро, на 2 Јуни 1986 година, добивајќи го монашкото име Стефан. На 13 Јуни истата година, во Соборниот храм Свети Димитрија во Скопје, се изврши хиротонијата на младиот и досостоен Архиереј Стефан, десети по ред, од возобнувањето на МПЦ. Хиротонијата е извршена во време во кое повторно и грубо сите наши соседи се повеќе се обременуваат со товарот на минатото, односно со достоинствениот и свет поглед кон иднината.

Неговото Блаженство Архиепископот Охридски И Македонски Г. Г. Стефан
Поглаварот на МП

Во таа смисла и последните Спасовденски исказувања на блаженоупокоениот Архиепископ Ангелариј беа насочени кон нехуманото и нечовечно повампување на надживеаните апетити кон нашето национално и црковно македонско битие на нашите соседи. Хиротонијата е извршена по неполн месец од

трагично погинувањето на нашиот Поглавар на МПЦ Архиепископот Ангелариј, кој за ова нешто тој се спремаше и чезнееше со голема радост самиот да ја изврши. Хиротонијата е извршена во годината кога МПЦ ја прославуваше 1,100 годишнината од враќањето на Свети Климент Охридски во родната Македонска земја.

Инtronизацијата за Митрополит на Злетовско-струмичката епархија е извршена во Недела на 29 Јули 1986 година во соборниот храм Свети никола во Штип. По поделбата на Злетовско-струмичката епархија на две епархии: Струмичка и Брегалничка, Митрополитот Стефан е назначен за архиереј на Брегалничката епархија. Во неговото архиерисување како Митрополит, известно време е поставен и на должноста Ректор на средното Богословско училиште во Скопје.

По упокојувањето на Архиепископот Охридски и Македонски Г.Г. Михаил, во катедралниот храм на древната Света Софија покрај Белото (Огридско) Езеро, на 9 И 10 Октомври 1999 година, се свика Архиепископски Црковно Народен Собор на МПЦ. На Соборот се изврши избор и востоличување на "Неговото Блаженство Архиепископ Охридски и Македонски" поглавар на Македонската Православна Црква.

Оваа висока чест, достоинство и должност, по волја на соборјаните, да биде петтиот Поглавар на МПЦ, ги доби Брегалничкиот Митрополит Г. Стефан.

Како Архиепископ покрај другите архиепископски должности е и администратор на нашата Американско-канадска Македонска Православна Епархија.

Да му го честитаме Архиепископскиот чин на Блаженејшиот Архиепископ Охридски и Македонски Г.Г. Стефан, со зборовите од возгласот на Светата Литургија: "Најнапред спомни си Господи за Блаженејшиот Архиепископ Охридски и Македонски Стефан, и подари и го на Светата Твоја Црква да во мир, цел, чесен здрав и долговечен, да ја раководи Твојата вистина". На многу години Блаженејши Владико.

НЕГОВОТО ВИСОКОПРЕОСВЕШТЕНСТВО МИТРОПОЛИТОТ ПОЛОШКО-КУМАНОВСКИ Г.КИРИЛ

Мирското име на Митрополитот Полошко-кумановски Г. Кирил е Никола Поповски. Роден е 1934 година во селото Царев Двор, Преспанско. Потекнува од патриархално семејство на македонски свештеници.

Основното осумгодишно училиште го завршува во родното село. Потоа се запишува во Богословското училиште во Призрен, Косово, и редовно го завршува.

Во 1962 година Неговото Блаженство Архиепископот Охридски и Македонски Г.Г. Доситеј го назначува за службеник во Македонската Архиепископија во Скопје. На 6 Април 1964 година, од раката на Архиепископот Доситеј го прима монашкиот завет во манастирот Света Богородица – Пречиста, Кичевско, а истата година на празникот "Свето Благовештение" е ракоположен во ероѓаконски чин во истиот манастир, каде пред Бога ветува дека верно и усрдно ќе и служи на родната Мајка Свети Климентова Македонска Православна Црква. По известно време од Архиепископот е одликуван со архиѓаконски чин. Како архиѓакон учествува заедно со делегацијата на МПЦ во осветувањето на нашата Црква во 1965 година.

Неговото Високопреосвещенство Митрополитот Кирил
Првиот Митрополит на Американско-Канадската Епархија

Во месец Август 1965 година испратен е на студии во Московската духовна академија во Советскиот Сојуз. Првиот

степен од теолошките студии го завршува со одличен успех. Напомена: По прогласувањето на Автокефалноста на МПЦ во 1967 година, и покасно со отворањето на Богословскиот факултет во Скопје, се запишува вонредно и со голем успех и него го завршува. Зборува руски и англиски.

Кога беше на студии во Москва, а меѓутоа во времето на припремите за одржувањето на Вториот Црковно Народен Собор во 1967 година за прогласување на автокефалноста на МПЦ, е повикан да ги напушти студиите и да се врати во татковината. По неговото враќање од Москва, Светиот Синод на МПЦ го избира за архиереј на МПЦ, а откако ги прими повисоките монашки чинови е произведен во чин на архимандрит.

На 12 Јули 1967 година, во Соборната црква Свети Димитрија во Скопје, е хиротонисан во епископски чин. Хиротонијата ја изврши Архиепископот Доситеј заедно со членовите на Светиот Синод на МПЦ нивните високопреосвещенства митрополитите Климент, Наум и Методиј.

Од времето на хиротонијата во епископски чин и до одржувањето на Вториот Црковно Народен Собор (18-19 Јули 1967 година) преосвештениот епископ Кирил беше викар на Неговото Блаженство со титула епископ Тивериополски. А по Соборот е назначен за митрополит на Американско-канадско-австралиската епархија. Како митрополит на прекуокеанска епархија исто така е поставен за администратор на Порошко-кумановската епархија. Вршејќи ја владичката должност на доверените му епархији ја превзема и должноста: председател на Одделот за надворешни црковни односи на МПЦ. Американско-канадската епархија раководена од нејзиниот архиереј младиот митрополит Кирил, од неговото назначување па се до неговото повлекување и поставување за митрополит Порошко-кумановски, стануваше се побогата како со народ (нашинците залутани по другите цркви нагло се враќаа во крилото на родната Мајка МПЦ) така и со цркви кои никнуваа како печурки во сите оние места каде што беа стационирани нашинците, исто така и позабележителна е епархијата и во државните власти на оваа епархија. Епархијата заедно со нашиот трудолубив народ, владиката успеа да не поврзи како мост на пријателство помеѓу македонските иселеници заедно со нашите цркви со Мајката Свети Климентова црква во Македонија. А и како мост на пријателство помеѓу нашата родна Македонија и овие наши втори татковини Соединетите Американски Држави Канада и Австралија. Но приликите се менуваат се менува и времето. Во овие наши јубилејни прославувања нашиот основател дедо Кирил не е заборавен, а Господ Бог сакаше за осветувањето на темелите на нашата

нова Црква да е во нашата средина и заеднички да се радуваме на нашите подвизи и успехи. Нека Господ Бог како и Неговата Преблагословена Мајка, која е наш патрон и закрилница, уште многу години да дава да се скрекуваме и заеднички да се радуваме со основателот и првиот владика на оваа Епархија. На многаја лета Владико.

ПРОТА-СТАВРОФОР ДУШКО ЃОРЃИЕВСКИ ПАРОХИСКИ СВЕШТЕНИК

Петиот по ред парохиски свештеник во Македонската православна црква “Успение на Пресвета Богородица”, е прота-ставрофорот Душко Ѓорѓиевски. Роден на 28 Јануари 1951 година во пелагониското село Суводол, Битолско, во благочестива христијанска фамилија од родители татко Ристо и мајка Благуна како второ дете.

Во 1958 година неговата фамилија се преселува во градот Битола каде што и го завршува осумгодишното основно образование. Во 1966 година како кандидат на Преспанско-битолската Епархија се запишува во Богословското училиште во Призрен, Србија. А по прогласувањето на МПЦ за автокефална во 1967 година, сите богослови од српските богословии се повлечени назад во Македонија и школувањето го продолжуваат во Македонската православна богословија “Свети Климент Охридски” во Скопје, во која во 1971 година матурира со успех и богословот Душко.

По завршувањето на Богословијата, во месец Март 1972 година стапува во брак со својата изабраница Бона Јошевска, од родители Стево и Петра, од село Новаци, исто така од Битолскиот дел на Пелагонија.

На 3 Јули 1972 година ракоположен во Ѓаконски чин во древниот манастир на Белото (Охридското) Езеро, Свети Наум Охридски, а на 12 Јули на празникот Петровден во црквата Свети Петар и Павле во Кичево ракоположен во свештенички чин од Неговото Високопреосвещенство блаженопочинатиот Митрополит Дебарско-кичевски Г. Методиј.

Својата свештеничка должност младиот свештеник Душко ја започнува на Бабинската парохија во Демир Хисар во периодот од 12 Август до 5 Ноември 1972 година. Веќе од 6 Ноември 1972 година е преместен на Кривогаштанска парохија, Прилепско намесништво, каде што останува до 1 Март 1974 година. Во тој период им се раѓа и првото чедо ќерката Лепосава (1973).

Од 1 Март 1974 година поставен е на Добрушевската парохија, Битолско намесништво, и на таа парохија како парох работи до 15 Јуни 1977 година. Во оваа парохија им се раѓа и второто чедо ќерката Марина (1974). На 15 Јуни 1977 година е

поставен за парох во црквата Свети Кирил и Методиј во Прилеп. За неговата ревносна парохиска служба на 7 Јули 1978 година во манастирот Свети Јован во селото Слепче, Демир Хисар одликуван е соprotoјерејски чин од Епископот Тивериополски и администратор на Преспанско-битолската Епархија Г. Горазд. На оваа парохија останува се до 18 Јуни 1981 година. Во оваа 1981 година се запишува на Богословскиот факултет во Скопје, но заминувањето на новата парохиска должност во прекуокеанските земји му останува неисполнета да го заврши и факултетот.

прота-ставрофорот Душко Ѓорѓиевски
Пети по ред и сегашен парохиски свештеник

На 18 Јуни 1981 година, со благослов на Неговото Високопреосвештенство Митрополитот Американско-канадски Г. Кирил доаѓа заедно со својата фамилија (сопругата и двете ќерки) како парохиски свештеник во Македонската православна

црква "Успение на Пресвета Богородица" во овој преубав грат на откривачот на Америка, Колумбос во сојузната држава Охајо. Со неговото доаѓање во почетокот раководи, односно ја врши парохиската должност низ целата сојузна држава Охајо каде што се населени нашите иселеници и се организирани во Црковните општини во: Лореин, Кентон, Маслон, Акрон и Цинцинати. Така да со заеднички сили и заедничка работа на нивата Господова полека но сигурно се организираше црковниот живот за и во тие Црковни општини се створат сите услови за да заживее црковен живот со свои парохиски свештеници. Сега во Охајо има четири Цркви со свои парохиски свештеници.

За целокупниот допринос како во МПЦ така и во својата доверена му парохија, по предлог на Неговото Блаженство Архиепископот Охридски и Македонски и администратор на Американско-канадската Епархија Г.Г. Михаил, а по повод 40 годишниот јубилеј на МПЦ како автокефална црква, во 1998 година, protoјерејот Душко Ѓорѓиевски е одликуван со највисокиот свештенички чин од Светиот Синод на МПЦ во Прота-ставрофорски чин – носење на градни крст.

Еве и сега кога нашата црква го прославува 40 годишниот јубилеј од нејзиното осветување во оваа 2005 година, парохиски свештеник е protа-ставрофорот Душко Ѓорѓиевски.

Нека Господ Бог го уdstои уште многу години да го води довереното му паство на нивата Господова на која заеднички постигнуваат успеси и само успеси. На многу години.

ЦРКОВНАТА УПРАВА ВОДИТЕЛ И ОРГАНИЗАТОР ПРИ ЦРКВАТА

По Уставот на Мајката Свети Климентова Македонска Православна Црква, по Статутот на Американско Канадската Македонска Православна Епархија, како и по Правилниците на сите Македонски православни цркви од оваа Епархија, секоја една црква треба од своето членство да избира Црковна управа која ќе биде административниот водител и реализатор на црковниот и културно-просветниот живот при црквата.

Идејата да се роди првата Македонска православна црква "Успение на Пресвета Богородица", на тлото на Северна Америка, се обистини. Првата Црковна управа почна со скромни средства и мал број на членови. Идејата им била да се изгради убава црква со убави пропратни простории, но бидејќи материјалните средства им биле мали а верата и љубовта големи, во почетокот се отпочна скромно и самите малубројни членови велеа "само да имаме молитвен Божји дом, во кој ќе можемеда ги исполнуваме нашите чувства, обреди и обичаи".

Навистина утрата минуваа, ноќите доаѓаа, Управите со истекот на мандатот се менуваа. Кога се сменуваа Управите, оние кои заминуваа на своите наследници секогаш со братска љубов и грижа им препорачуваа: “онаму каде што ние застанавме вие продолжете, ние што неможевме да допрајме вие допрајте го”. И така, пренесувајќи ги тие аманети од една на друга Управа, а потпомогнати од своето членство во се, како материјално така и морално, Македонската православна црква “Успение на Пресвета Богородица”, која отпочна со скромни замисли и средства, денес прерасна во вистински црковно-просветен центар, кој секој ден е се поголем и повеличествен.

Некои од првите основатели и членови на Црковните управи не се повеќе меѓу живите, но нивните идеи и дела се втемелени во црквата Успение на Пресвета Богородица. Бог нека им подари ралски населби на нивните души.

Пресвета Богородица која е заштитница и закрилница на секој еден христијанин, и денес во убавиот град Колумбос ги шири своите заштитничи раце и ги приира своите Македонски чеда под својот спасоносен омофор.

Во црквата Успение на Пресвета Богородица секој може да си хајде свое катче за себе. Тука е прекрасниот Божји дом, храмот, духовниот хранител на секој еден верник; Неделното црковно училиште, Спортската секција, Културно-просветниот центар, Црковниот хор, Младинската секција, како и неуморната Женска секција која како матица се грижи за помош на секого, за убавината на црквата, и што е најважно секој еден што членува, а исто така и ја посетува нашата црква по било каква причина да го почувствува и да го доживее нашиот македонски старокрајски амбиент.

Над сето тоа стои Црковната управа која како домаќин на една голема фамилија, а неизоставно на чело со својот духовен старешина, својот парохиски свештеник, се грижи за целокупниот црковен живот, просветување на Македонските чеда заедно со нивните поколенија. Тоа беше и идејата на некои починати (упокоени) основатели и членови, тоа е идејата на сите нас, идејата на црквата Успение на Пресвета Богородица.

Во овој 40 годишен јубилеј во нашата црква продефелирале и многу Црковни управи, кои управи заслужуваат да бидат внесени во страниците на оваа книга, бидејќи нивниот самопрегор и организаторски дух и делатност се како огледало на се она што денес го имаме и кое треба љубоморно да го чуваме. Следуваат Црковните управи од осветувањето во 1965 година па се до 40 годишниот јубилеј во 2005 година, на чело со своите ПРЕДСЕДАТЕЛИ.

1965 година

АНДОН СТОЈЧЕФ - председател, Вело Божин - благајник (за други членови немав документација)

1966 година

АНДОН СТОЈЧЕФ – председател, Џо Веселиќ-секретар, Вело Божин-благајник, Членови: Петар Христофф, Вилијам Шопов, Киме Ставрофф, Лазар Белчефф, Трајан Миленковиќ, Димитрија Трајковиќ, Стојна Милошов.

1967 година

АНДОН СТОЈЧЕФ – председател, Трајан Миленковиќ–подпредседател, Џо Веселиќ-секретар, Вело Божин-благајник, Членови: Кире Балаловски, Коста Бубутиев, Тони Ѓорѓев, Трајан Лазаров, Петар Христофф, Ѓорѓија Трајковиќ, Михаил Костаренко, Џан Пашовиќ. Контролна комисија: Лазар Белчефф, Методија Пашовиќ, Џими Миленковиќ, Милан Пучовиќ, Ник Коликоњоф, Лазо Котевски, Вилијам Шопов, Хелен Веселиќ.

1968 година

МЕТОДИЈА ПАШОВИЌ – председател, Ѓорѓија Трајковиќ–подпредседател, Новица Милоќ-секретар. Петар Христофф-благајник. Членови: Лазар Белчефф, Тони Ѓорѓев, Петар

Стивенс, Димитрија Трајковиќ, Вело Божин. Контролна комисија:
Лазар Белчефф, Тони Ѓорѓев, Димитрија Трајковиќ.

1969 година

ТРАЈАН МИЛЕНКОВИЌ – председател, Андон Стојчев-подпредседател, Теодоре Неделкофф-секретар, Коста Бубутиев-благајник. Контролна комисија: Лазар Белчефф, Тони Ѓорѓев, Димитрија Трајковиќ.

1970 година

ТРАЈАН МИЛЕНКОВИЌ – председател, Теодоре Неделкофф-секретар (за другите немав документација).

1971 година

ДИМИТРИЈА ТРАЈКОВИЌ – председател, Ник Коликоњоф-подпредседател, Теодоре Неделкофф-секретар, Петар Христофф-благајник. Членови: Тони Ѓорѓев, Лазар Белчефф, Милан Лајмановски, Ник Танеф, Борис Маџанов.

1972 година

МЕТОДИЈА ПАШОВИЌ – председател, Јордан Папалевиќ-подпредседател, па председател, Џо Веселик-секретар, Вело Божин-благајник. Членови: Милан Лајмановски, Тони Ѓорѓев, Лазар Белчефф, Борис Маџанов, Ник Танеф.

1973 година

ЈОРДАН ПАПАЛЕВИЌ – председател, Ник Танеф-подпредседател, Васко Цалевски-подпредседател, Милан Лајмановски-секретар, Теодоре Неделкофф-заменик, Методија Пурдеф-благајник, Крсте Маџановски-заменик. Членови: Александар Балаловски, Борис Пурдеф, Поце Пурдеф, Ник Коликоњоф, Кире Балаловски, Јордан Топев, Бранко Митевски, Вело Божин. Контролна комисија: Петар Христофф, Коста Бубутиев, Ило Јосифовски, Тони Ѓорѓев, Владе Танеф.

1974 година

ЈОРДАН ПАПАЛЕВИЌ – председател, Васко Цалевски-подпредседател, Теодоре Неделкофф-секретар, Поце Пурдеф-благајник. Членови: Димче Коштревски, Борис Пурдеф. Контролна комисија: Лазар Белчефф, Михаило Кипровски, Петар Христофф, Ник Христофф, Бранко Митевски, Крсте Маџановски.

1975 година

ЦИМИ МИЛЕНКОВИЌ – председател, Живко Ставрофф-подпредседател, Бранко Митевски-секретар, Џан Пашовиќ-заменик, Григорије Василевски-благајник, Вело Божин-заменик.

Членови: Димче Коштревски, Љубомир Сарафов, Јосиф Петанчески, Илија Лабудовски, Кире Цветковски, Коста Бубутиев, Александар Балаловски, Лазар Пурдеф, Гоце Ѓорѓовски, Кире Балаловски. Контролна комисија: Јордан Папалевиќ, Александар Котевски, Васко Цалевски, Никола Ристевски, Михаило Кипровски.

1976 година

ГОЦЕ ЛАБУДОВСКИ – председател, Живко Кузаревски-подпредседател, Јордан Папалевиќ-подпредседател, Лазар Пурдеф-секретар, Милан Лајмановски-заменик, Васко Цалевски-благајник. Членови: Димче Коштревски, Илија Лабудовски, Гоце Ѓорѓовски, Борис Пурдеф, Владимир Талевски, Александар Копиловиќ, Јордан Топевски, Ристо Ѓорѓовски. Контролна комисија: Кире Балаловски, Цими Миленковиќ, Пеце Обедниковски, Ник Танеф, Или Јосифовски.

1977 година

ГОЦЕ ЛАБУДОВСКИ – председател, Ристо Ѓорговски-подпредседател, Гоце Танеф-секретар, Гога Рoцевски-заменик, Цими Миленковиќ-благајник, Гога Апостоловски-заменик. Членови: Илија Лабудовски, Владимир Талевски, Митре Јанакиевски, Џан Пашовиќ, Милан Пучовиќ, Пеџо Нечовски, Никола Ристевски, Борис Павловски, Михаило Кипровски. Контролна комисија: Митре Станиновски, Јован Цалевски, Владимир Китановски, Симе Ѓамов, Владе Нечовски.

1978 година

ГОЦЕ ЃОРГОВСКИ – председател, Методија Пашовиќ-подпредседател, Владо Велјановски-секретар, Драган Савевски-заменик, Димитрија Трајковиќ-благајник. Членови: Илија Лабудовски, Стојна Пучовиќ, Тоде Лабудовски, Кола Илиоф, Ило Јосифовски, Димче Кузмановски, Јован Цалевски, Владе Нечовски, Гога Апостоловски, Владимир Талевски, Митре

Јанакиевски, Владимир Китановски. Контролна комисија: Драган Савевски, Јонче Поповски, Гога Рoцевски, Вело Божин, Tome Петровски.

1979 година

ЈОРДАН ПАПАЛЕВИЌ – председател, Гоце Ѓорговски-подпредседател, Владо Велјановски-секретар, Милан Лајмановски-заменик, Пеџо Обедниковски-благајник, Васко Цалевски-заменик. Членови: Теодоре Неделкофф, Владе Нечовски, Јордан Топевски, Борис Пурдеф, Крсте Маџановски, Гога Рoцевски. Контролна комисија: Кире Балаловски, Методија Јанакиевски, Трајан Грбевски.

1980 година

ВАСКО ЦАЛЕВСКИ – председател, Гоце Ѓорговски-подпредседател, Владе Велјановски-секретар, Пеџо Обедниковски-благајник. Членови: Јосиф Петанчески, Владимир Талевски, Илија Димовски, Михаило Кипровски, Ник Кристофф, Јордан Папалевиќ, Владимир Китановски, Тоде Миленковски, Цими Миленковиќ, Раде Пешиќ, Александар Копиловиќ, Илија Лабудовски, Лазар Колевски. Контролна комисија: Димитар Илиевски, Аџо Димовски, Трајан Грбевски, Ило Јосифовски Стојна Пучовиќ.

1981 година

РИСТО ЃОРГОВСКИ – председател, Бранислав Манев-подпредседател, Владимир Китановски-секретар, Пеџо Обедниковски-заменик, Димитрија Трајковиќ-благајник, Методија Пашовиќ-заменик. Членови: Вело Божин, Јонче Поповски, Гоце Лабудовски, Васко Цалевски, Митре Јанакиевски, Јордан Топевски. Контролна комисија: Кире Балаловски, Герман Иоанидис, Милан Пучовиќ, Трајан Грбевски, Владе Нечовски.

1982 година

ГОЦЕ ЃОРГОВСКИ – председател, Ило Јосифовски-подпредседател, Никола Ристевски-секретар, Никола Перовски-заменик, Пеџо Поповски-благајник, Аџо Димовски-заменик. Членови: Ристо Бабамов, Славе Поповски, Методија Вутичевски, Борис Мишевски, Милан Пучовиќ, Владимир Талевски. Контролна комисија: Пеџо Обедниковски Герман Иоанидис, Трајан Грбевски.

1983 година

БРАНИСЛАВ МАНЕВ – председател, Теодоре Неделкофф-подпредседател, Методија Вутичевски-благајник, Јордан

Попчевски-заменик, Владо Велјановски-секретар, Никола Петровски-заменик. Членови; Благој Станишовски, Јордан Топевски, Алексо Муртановски, Јонче Поповски, Бранко Христов, Драган Савевски, Герман Иоанидис, Михаило Кипровски, Симон Крстевски, Бранко Митевски. Контролна комисија: Трајан Грбевски, Ацо Димовски, Васко Цалевски.

1984 година

БРАНИСЛАВ МАНЕВ – председател, Теодоре Неделкофф-подпредседател, Владо Велјановски-секретар, Никола Петровски-заменик, Драган Савевски-благајник, Методија Вутичевски-заменик. Членови: Поце Пурдеф, Џан Пашовиќ, Јосиф Петанчевски, Ристо Бабамов, Јордан Попчевски, Пеџо Поповски, Благој Станишовски, Ацо Димовски, Никола Микаровски, Ило Јосифовски. Контролна комисија: Герман Иоанидис, Михаило Кипровски, Трајан Грбевски.

1985 година

ГОЦЕ ЃОРГОВСКИ – председател, Методија Пашовиќ-подпредседател, Владо Велјановски-секретар, Методија Вутичевски-заменик, Никола Петровски-благајник, Ацо Димовски-заменик. Членови: Никола Ристевски, Бранислав Манев, Герман Иоанидис, Јордан Попчевски, Јосиф Петанчески, Раде Пешиќ, Васко Цалевски, Борис Пурдеф, Лазар Белчефф, Борис Мишевски, Јордан Топевски, Бранко Митревски, Димче Велјановски, Ило Јосифовски, Живко Кузаревски. Контролна комисија: Пеџо Обедниковски, Трајан Грбевски, Петар Христофф, Теодоре Неделкофф, Борис Маџанов.

1986 година

НИКОЛА ПЕТРОВСКИ – председател. Ацо Димовски-подпредседател, Владимир Китановски-секретар, Илија Димовски-заменик, Никола Ристевски-благајник, Бранко Митревски-заменик. Членови: Поце Пурдеф, Бранислав Манев, Герман Иоанидис, Теодоре Неделкофф, Трајан Грбевски, Петар Христофф, Лазар Белчефф, Симон Крстевски, Љубен Дамчевски, Јосиф Петанчески, Гоце Лабудовски, Михаило Кипровски, Димче Велјановски, Методија Вутичевски, Јосиф Каангеловски, Јордан Попчевски, Раде Пешиќ, Гоце Ѓорговски, Методија Пашовиќ, Јордан Топевски, Владо Велјановски, Душко Јовановски, Славе Ангелковски.

1987 година

ВЛАДИМИР КИТАНОВСКИ – председател, Гоце Ѓорговски-подпредседател, Благој Станишовски-секретар, Коста Сарафов-заменик, Џане Обедниковски-благајник, Пеџо Поповски-заменик. Членови: Бранислав Манев, Благој Коштревски, Душко Наумов, Поце Пурдеф, Методија Пашовиќ, Петар Христофф, Лазар Белчефф, Борис Мишевски, Васко Цалевски, Трајан Грбевски, Ристо Ѓорговски, Теодоре Неделкофф, Пеџо Обедниковски, Илија Димовски, Михаило Кипровски, Герман Иоанидис, Кире Балаловски, Ацо Димовски, Ило Јосифовски, Милан Пучовиќ, Љубен Дамчевски, Бранко Христов, Јонче Поповски.

1988 година

БОРИС ПУРДЕФ – председател, Никола Петровски-подпредседател, Никола Ристевски-секретар, Лазар Пурдеф-заменик, Бранко Митревски-благајник, Благој Коштревски-заменик. Членови: Јосиф Петанчески, Михаило Кипровски, Јосиф Каангеловски, Илија Димовски, Дорис Домазатовски, Трајан Грбевски, Раде Пешиќ, Благој Станишовски, Гоце Танеф, Митре Груевски, Методија Вутичевски, Ѓорѓија Наумовдки, Крсте Черепналковски, Поце Пурдеф, Методија Пашовиќ, Душко Наумов, Коста Сарафов, Пеџо Додовски, Пеџо Нечовски.

1989 година

БРАНИСЛАВ МАНЕВ – председател, Ацо Димовски-подпредседател, Никола Петровски-секретар, Цане Обедниковски-заменик, Алексо Муртановски-благајник, Владо Велјановски-заменик. Членови: Кире Источки, Лазар Белчеф, Петар Христофф, Чими Миленковиќ, Васко Цалевски, Кире Цветковски, Ило Јосифовски, Гоце Ѓорѓовски, Ѓорѓија Наумовски, Благој Коштревски, Борис Домазетовски, Поце Пурдеф, Јордан Попчевски, Методија Вутичевски, Душко Јовановски, Герман Иоанидис, Бошко Наумовски, Теодоре Неделкофф, Пеџо Нечовски, Трајан Грбевски, Крсте Черепналковски.

1990 година

ХИКОЛА РИСТЕВСКИ – председател, Пеџе Нечовски-подпредседател, Иван Коликоњовски-секретар, Јосиф Карангелевски-заменик, Борис Пурдеф-благајник, Алексо Муртановски-заменик. Членови: Бранко Митревски, Петар Христофф, Поце Пурдеф, Бранислав Манев, Ник Кристофф, Јордан Попчевски, Лазар Белчеф, Благој Коштревски, Томе Ѓорѓовски, Симон Крстевски, Душко Велјановски, Теодоре Неделкофф, Борис Домазетовски, Љупчо Петровски, Цане Обедниковски, Васко Цалевски, Благој Станишовски, Владо Велјановски, Тодорче Поповски, Јовче Цветковски.

1991-1992 година

ВАСИЛ БАБАМОВ – председател, Благој Коштревски-подпредседател, Бранислав Манев-секретар, Алексо Муртановски-заменик, Јовче Цветковски-благајник, Томе Ѓорѓовски-заменик. Членови: Лазар Белчеф, Васко Цалевски, Петар Христофф, Ацо Димовски, Илија Димовски, Кире Ѓорѓовски, Ристо Ѓорѓовски, Трајан Грбевски, Јосиф Карангелевски, Иван Коликоњовски, Димче Коштревски, Брацо Кривдиќ, Симон Крстевски, Ѓорѓија Наумовски, Пеџо Нечовски, Цане Обедниковски, Пеџо Поповски, Тодорче Поповски, Никола Пркевиќ, Борис Пурдеф, Никола Ристевски, Душко Велјановски, Пере Димшовски, Методија Панов, Борис Домазетовски, Крсте Черепналковски, Гоце Ѓорѓовски.

1993-1994 година

ЈОСИФ ХРИСТОВСКИ – председател, Теодоре Неделкофф-подпредседател, Димче Коштревски-секретар, Томе Петровски-заменик, Кире Балаловски-благајник, Алексо Муртановски-заменик. Членови: Атанас Велов, Тоде Миленковски, Чими Миленковиќ, Ацо Димовски, Иван Коликоњовски, Цане Обедниковски, Данчо Таневски, Ник Кристофф, Борис Домазетовски, Митко Котевски, Симон Крстевски, Томе

Брутовски, Методија Панов, Борис Матцанов, Стевче Јотевски, Трајан Грбевски, Ратко Гроздановски, Лазар Пурдеф, Сотир Петровски, Методија Пурдеф, Васко Бабамовски, Ило Јосифовски, Благој Станишовски, Душко Велјановски.

1995-1996 година

ЈОСИФ ХРИСТОВСКИ – председател, Теодоре Неделкофф-подпредседател, Димче Коштревски-секретар, Ратко Гроздановски-заменик, Владимир Дамчески-благајник, Оливер Ночевски-заменик. Членови: Чими Миленковиќ, Ник Кристофф, Никола Ристевски, Мирослав Веловски, Јордан Трајкофф, Симон Крстевски, Алексо Муртановски, Томе Петровски, Добре Нечовски, Цане Обедниковски, Љупчо Петровски, Душко Велјановски, Пеџе Нечовски, Ѓорѓија Наумовски, Виктор Гечовски, Атанас Велов, Ило Јосифовски.

1997-1998 година

ЈОСИФ ХРИСТОВСКИ – председател, Теодоре Неделкофф-подпредседател, Алексо Муртановски-секретар, Ацо Димовски-заменик, Цане Обедниковски-благајник, Оливер Ночевски-заменик. Членови: Душко Велјановски, Методија Панов, Димче Коштревски, Чими Миленковиќ, Ило Јосифовски, Мирослав Веловски, Ник Кристофф, Симон Крстевски, Кире Ѓорѓовски, Владе Нечовски, Виктор Гечовски, Атанас Велов, Ѓорѓија Наумовски, Томе Петровски, Пеџе Нечовски.

1999-2000 година

БЛАГОЈ КОШТРЕВСКИ – председател, Бранислав Манев-подпредседател, Данчо Таневски-секретар, Пеџе Нечовски-заменик, Тодорче Поповски-благајник, Стевче Јотевски-заменик. Членови: Методија Панов, Ѓорѓија Наумовски, Душко Велјановски, Васко Бабамовски, Ристо Ѓорѓовски, Ило Јосифовски, Борис Домазетовски, Васил Бабамов, Џани Петанчески, Теодоре Неделкофф, Чими Миленковиќ, Никола Ристевски, Зоран Петровски, Љупчо Петровски, Љупчо Бошковски, Влатко Јошевски, Благој Станишовски, Пеџо Поповски, Никола Илиев.

2001-2002 година

БЛАГОЈ КОШТРЕВСКИ – председател, Бранислав Манев-подпредседател, Стевче Јотевски-секретар, Данчо Таневски-секретар, Пеџо Поповски-заменик, Симон Крстевски-благајник, Пеџе Нечовски-заменик. Членови: Ѓорѓија Наумовски, Чими Миленковиќ, Алексо Муртановски, Душко Велјановски, Тодорче Поповски, Атанас Велов, Зоран Петровски, Благој Станишовски,

Владимир Дамчевски, Кирил Јанев, Ило Јосифовски, Борис Домазетовски, Ристо Ѓорѓовски, Васко Бабамовски, Васил Бабамов, Борис Кушовски, Љупчо Петровски.

2003-2004 година

ЈОСИФ ХРИСТОВСКИ – председател, Бранислав Манев-подпредседател, Алексо Муртановски-секретар, Теодоре Неделков-заменик, Симон Крстевски-благајник, Ацо Димовски-заменик. Членови: Џани Петанчески, Љупчо Петровски, Лазар Пурдеф, Игор Раповски, Георгиј Наумовски, Атанас Велов, Пеце Нечовски, Борис Домазетовски. Трасти на Банката: Џими Миленковиќ, Герман Иоанидис, Мето Панов, Коста Сарафов, Даниел Балаловски. Контролна комисија: Тодорче Поповски, Зоран Петровски, Благој Станишовски, Пеце Поповски, Борис Кушовски, Димче Коштревски, Владе Нечовски.

2005-2006 година

ЈОСИФ ХРИСТОВСКИ – председател, Бранислав Манев-подпредседател, Алексо Муртановски-секретар, Иво Ивановски-заменик, Симон Крстевски-благајник. Контролна комисија: Димче Коштревски, Зоран Петровски, Благој Станишовски, Пеце Поповски, Борис Кушовски, Тодорче Поповски, Владе Нечовски. Членови: Герман Иоанидис, Мето Панов, Коста Сарафов, Даниел Балаловски, Џани Петанчески,

Љупчо Петровски, Лазар Пурдеф, Благој Коштревски, Атанас Велов, Пеце Нечовски, Георгиј Наумовски. Градежна комисија: Борис Ефтимофф, Митко Груевски, Мендо Христовски, Браќо Кривдик, Стево Стефановски, Кочо Јовановски.

ПРОПРАТНИ – ПОМОШНИ СЕКЦИИ ПРИ ЦРКВАТА “УСПЕНИЕ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА”

Должни сме, а исто така и одговорни пред нашата совест, ако не ги спомнеме и не напишеме нешто за пропратните-помошните секции при црквата како што се: Женската секција – десната рака на Црковната управа во успесите на црквата; Културно уметничкото друштво “Македонски танец” – сејачот на македонскиот фолклор и во оваа од Бога благословена земја; Неделното црковно училиште – зачувување на македонското писмо, обичаите и традициите; Фудбалскиот спортски клуб – докажување истрајноста и снагата на македонецот.

ЖЕНСКАТА СЕКЦИЈА

Уште од самото осветување на црквата пред 40 години македонките од Колумбос кои членуваа при црквата, угледувајќи се на своите сопрузи, татковци и браќа, решаваат и тие да створат своја Женска секција, преку која ќе се трудат и тие да допринесат за напредокот на црквата.

Оформуваат своја Женска управа со свои членски карти. Управата се избира секоја година во почетокот на годината.

Како што мајката се грижи за своето чедо, така и Женската секција се грижи за напредокот и просперитетот на црквата. Црквата, нивниот молитвен Божји дом, кој секоја Недела и Празник е посетен од членството, е нивна грижа како во одржувањето така и во украсувањето. Годишната чланарина, подароците, вонредните заработка од македонската кујна – дело на нивните вредни раце во приготвување на македонските специјалитети, и ред други активности, сведочи за една сериозна и максимална морална и парична помош.

Женската секција со понос и гордост во секој Ноември од годината учествува на интернационалниот фестивал, (ФЕРО -на

кој се произнесуваат и изложуваат јадења и сувенири од сите нации што живеат во Колумбос), репрезентирајќи го македонското кулинарство и култура.

Оваа Женска секција во црквата игра и една друга улога, а

КУЛТУРНО УМЕТНИЧКО ДРУШТВО

Во 1973 година е формирано Културно-уметничкото друштво "Македонски танец". Уште од самиот почеток карактеристично е да се истакни цврстата определба за негувањето на македонскиот народен фолклор, преку кој ќе се искажуваат македонските традиции и македонската култура. И преку ова друштво, иако оддалечени со илјадници километри од своето родно огниште, секогаш да бидат блиски и неразделни со Македонија и македонскиот народ.

Во почетокот беше тешко, бидејќи требаше да се совлада чудесната ритмика на чекорите во, за нив, многу комплицираните македонски народни ора. Но времето минува, минуваат и тешкотите, а остануваат само успехите, и сега сите можат да бидат задоволни на овој или оној начин што дал допринос за афирмирањето и одржувањето на друштвото. Задоволен може да биде и самиот основател – кореографот Јосиф Петанчески, бидејќи потрошениот труд и време во спремање и учење на играорците не му биле узалудни докажувајќи го преку многобройните одржани концерти.

Едни заминувале други помлади членови доаѓале и со голема љубов се вклопувале во друштвото и се чини дека со години биле членови на истото.

тоа е зацврстувањето и продлабочувањето на сестринските односи помеѓу нејзините членки и низ нејзините активности, афирмирање на богатите македонски традиции и обичаи. Со својата самопрегорна работа се дакажаа и уште ќе се докажуваат пред идните генерации како се работи и се чува она што од срце се сака.

Во текот на своето постоење КУД "Македонски танец" има организирани повеќе концерти како во Колумбос, така и во другите Црковни општини. Има учествувано и на Црковно Народните Собири во : Торонто, Колумбос, Хамилтон, Рочестер, Детроит, Чикаго, Бафало, Њу Џерзи, Сиракус, Гери и ред други Црковни општини.

НЕДЕЛНОТО ЦРКОВНО УЧИЛИШТЕ

Со изградување на црковната сала И другите нејзини простории, многумина од членовите покренаа иницијатива за формирање на Неделно црковно училиште, во кое нашите најмлади ќе го изучуваат својот мајчин македонски јазик и ќе се воспитуваат во нашиот национален дух. Оваа иницијатива беше веднаш прифатена и две простории се адаптираа за идни училиници, во кои ќе се изучува македонската азбука, географијата и историјата на својот македонски народ.

За постигнатите успеси во Неделното црковно училиште најповеќе да му благодариме на учителите: Гоце Петровски, Гоце Митревски, Лилјана Нечовска, Александар Балаловски, Радомир Пешиќ, Владимир Китановски, Ненси Павловска, Тања Кривдиќ, Данче Гечовска, и сите оние што помогнале за оваа цел, како и парохиските свештеници, кои одземајќи си од своето слободно време, се грижеа што поубаво и полесно да го пренесат своето знаење на нивните ученици.

Уште на самиот почеток на формирањето покрај предметите: македонски јазик, географија и историја се изучува и веронаука преку која најмладите беа запознавани со основните познавања за верското учење за Божјата наука, како и традициите и обичаите на македонскиот народ.

Генерациите кои го завршиле ова училиште со понос велат: "да не беше Неделното црковно училиште ние ќе бевме сосема други луѓе, а вака сме горди што знаеме да читаме и пишуваме на нашиот убав македонски јазик, и поносни сме што ја знаеме историјата и географијата на нашата убава Македонија, како и нашите богати верски и народни традиции и обичаи".

Се надеваме дека во иднина со уште поголем елан ќе работи ова училиште за изучување на македонскиот јазик и македонското писмо, како и предавање верска настава на мајчин македонски јазик, зашто младите македонски генерации се нашата идна македонска надеж, која ќе го продолжи делото на своите дедовци и татковци во многунационалниот американски свет.

ФУДБАЛСКИОТ КЛУБ “МАКЕДОНИЈА”

Да се пишува за спортското друштво “Македонија” е доста благодарна и благородна работа, затоа што постанокот на ова друштво е тесно поврзан со постанокот, работата и опстанокот на македонската емиграција воопшто во градот Колумбос со сите нејзини одбележја. Борбата за егзистенција и напредок на оваа страна од Океанот, македонецот никогаш не го поколебала, иако оделен од својата родна грутка Македонија, тој успеал да се наметне, докаже и афирмира во новата татковина, со сите негови одбележја и обичаи, а пред се да ја докаже и да ја истакне својата националност, која овде беше доста искривена и извртоперена. Што значи спортското друштво Македонија имаше двојна задача. Од една страна спортски да се натпреварува, а од друга страна да го истакнува македонското име и го надоместува каде што и припаѓа – во рамките на тогашна СФРЈ, во братската заедница со сите народи и народности.

Македонската емиграција во Колумбос уште во далечната 1939 година, застанала на здрави нозе – преку организирањето на дружеството “Александар Македонски” – преку кое друштво го ширеше македонизмот и тоа правиот, а не ванчомихајловизмот, кој некако се прикриваше зад македонското име во доста други градови во Америка. Во вакво време и во ваква средина изникна и се оформи спортското друштво Македонија.

Фудбалскиот клуб Македонија егзистира од 1960 година. По иницијатива на неколку млади ентузијasti меѓу кои: браката Борис, Лазар и Методија Пурдеф, како и бистричанецот Трајан Ковалиновски, во пролета 1963 година, го регистрираат клубот “Македонија”, и почнуваат да се натпреваруваат во првата лига

на државите Охајо и Индијана. Со дресови се снабдија преку Матицата на иселениците од Македонија. Покрај основателите во клубот играат и: Бранко Белически, Коста Бубутиев, Ило Јосифовски, Џим Ротеффи, Теодоре Неделкофф, Никола Танеф, Виктор Петровски, Џорџ Илиќ, Милан Пучовиќ, Јосиф Котовски, Мире Јанакиевски и др.

На крајот од фудбалската сезона Македонија беше пласирана на шестото место, оставајќи зад себе многу попознати клубови (грчкиот, италијанскиот, и др.). Поткрепени морално и материјално од своите сонародници, фудбалскиот клуб веќе почнува да ги освојува и првите трофеи. Во клубот се прифаќаат и други членови кои имаат желба да се натпреваруваат како што се: Спире Петровски, Крсте Стефановски, Драги Трајковски, Михаило Кипровски, Пеџо Додовски, Иван Коликоњовски, Наум Кристофф, Гоце Танеф, Томе Урдаровски и др. Се оди од успех во успех а трофеите се намножуваат. Нема турнир а да не учествува Македонија и да не донесе трофеј.

Покрај другарството овој клуб го красеше и хуманоста, што се гледа и од тоа што за катастрофалниот земјотрес во Скопје, Македонија (1963), меѓу првите од нашите иселеници во Колумбос испратија материјална, односно парична помош.

Фудбалерите контактираат и со врсници нивни од другите градови: Бафало, Гери, Детроит, Лореин и други градови, играјќи фудбалски натпревари преку кои го ширеа познаството и просто ги натеруваа и тие да си формираат свои македонски клубови и друштва.

По приливот на наши иселеници во Колумбос доаѓаат и помлади луѓе кои се кадри да ги заменат постарите играчи и со успех продолжуваат по патот кои постарите го трасирале. Тоа се: браката Гоце, Илче и Тоде Лабудовски, Пеџо Нечовски, Коста Булаковски, Бранко Митевски, Јосиф Христовски, Борче Павловски, а под раководство на тренерите Александар Копиловиќ и Љубомир Сарафов-Жути, и повторно се редат нови успеси и трофеи.

Од сите успеси заслужува да се издвои натпреварувачката 1972/1973 година, кога го освојуваат првото место во Првата лига на Охајо и Индијана. Прваци се на турнирите во Цинциннати, Дејтон, Колумбос, втори на на фудбалскиот турнир на Црковно народниот собир во Колумбос 1976 година, прваци во мал фудбал во градската лига и ред други турнири и натпревари.

Неговите постари фудбалери сега се достојни раководители при Црковната управа на Македонската православна црква "Успение на Пресвета Богородица", и задоени со спортските успеси редат успеси и во другите гранки при црквата. Во клубот доаѓа и нова генерација: Јосиф Петанчески, Раде Пешиќ, Ило Кузевски, Бранко Христов, Тодорче Поповски, Коста Сарафов, Владе Јанакиевски, Владе Китановски, Борис Кушовски, Јоце Обедниковски, Симе Крстевски, па уште помладите: браката Кристифор и Бени Кристофф, браката Драган и Џими Драгиќ, Благојче Наумов, Крис Ротеффи, Дени Петровски, Дени Каангелевски, Поли Пурдеф, и така скоро секоја година се приклучуваат се помлади и помлади и да не ги набројувам сите, бидејќи некого несакајќи ќе го испуштиме и ќе ни замерат.

Денес во предвечерието на овој четириесет годишен јубилеј, кога многу нешта ја красат нашата црква "Успение на Пресвета Богородица", и коага секој македонец со гордост се поклонува пред неа, благодарно и благородно е да се спомнат имињата на сите оние кои со својот труд и благодат помогнале во негавата надоградба, а пред се имињата на голобрдите момчиња кои еве веќе четири децении преку спорското поле го величале и славеле а и сега го величаат и слават македонското име и во оваа од Бога благословена нивна втора татковина, но како што спомнавме погоре да не би изоставиле некого, секој кој ќе го прочита ова нека си го спомне и своето име во фудбалскиот клуб "МАКЕДОНИЈА".

БИНГОТО – ДРАГОЦЕН МАТЕРИЈАЛЕН ИЗВОР НА ПРИХОДИ

Една млада установа за да опстане и да не остане на истото место, каде што и почнала, или да оди од напредок во напредок, мора да најде извори на приходи од кои приходи ќе се

подмируваат расходните сметки и ќе има можности и за доизградување.

Таква установа беше и црквата Успение на Пресвета Богородица која од почетокот на своето постоење се издржуваше од скромните приходи што ги остваруваше преку својот храм од продажба на свеки, чланарина и од доброволните даренија на своето малубројно членство.

Самите прилики наложуваа оваа малубројна црковна општина да не застанува онаму каде што и почнала, но да оди напред и да бележи успеси, а тие успеси бидат изразени преку подигање – градење на пропратни простории кои ќе им бидат потребни како во црковниот така и во културно-забавниот нивен иден живот. Поради тоа размислувајќи за вакви зафати самите знаеа оти од нивните скромни приходи не ќе можат да ги реализираат, но да се бара друг начин од каде ќе можат да добиваат поголеми материјални средства. И така се дојде до заклучок да се отвори БИНГО на име на црквата, за кое законите на оваа нивна демократска втора татковина, Соединетите Американски Држави, дозволуваат и од тие приходи ќе можат да ги остварат нивните замисли.

Така во 1976 година отпочнаа да работат со Бингото и од неговите приходи се остварија видни постигнувања како што се: проширување на храмот, проширување на долната Малата сала под црквата, се изгради и втор дел на големата сала, кој приклучен-споен со првиот дел се створи огромна и велелепна сала, која е понос и гордост на членовите на црквата. Бингото работеше две години.

Повторно почна со Бингото да се работи во 1982 година, кое работи и сега кога ја пишуваме и оваа книшка. Напредокот што се постигнал и се постигнува во целокупниот развој на црквата е голема заслуга на работењето на Бингото, со големата заангажираност на Црковната управа заедно со парохискиот свештеник, како и помошта од членството на црквата.

Со самопожртвуваната и чесна работа на овие вредни работници, успеавме да станеме една од водечките Македонски православни цркви во нашата Американско-Канадска Македонска Православна Епархија.

Едно вакво мудро, домаќинско и чесно работење а со тоа и благодетните материјални добра што се добиваат од работењето на Бингото, докажува дека можи многу нешта да се постигнат во напредокот на црквата во сите гранки што ги истата поседува.

Сите оние работници што помогнале и помагаат во работата на Бингото заслужуваат една голема благодарност и захвалност. И затоа од името на целокупното членство при црквата им пожелуваме крепко здравје и успех во животот како

на нив така и на нивните фамилии, а на оние кои веќе се преселиле во вечноста Бог им подари рајски населби.

ПАСТИРСКО – МИСИОНЕРСКАТА ДЕЛАТНОСТ НА СВЕШТЕНИКОТ

Под црковна пастирска служба се подразвира посебната грижа и старањето за човековите души во Христовата Црква, која ја установил самиот Господ Исус Христос, и ја предал на своите наследници за да продолжи до крајот на светот, а се состои во духовниот препород на душата со благодатни средства, осветени и раководени кон крајната цел на човекот: вечној живот во царството Божјо.

Промислувајќи до крај за спасението на луѓето, Господ Исус Христос, ја установил својата Црква, како духовна заедница за сите луѓе кои веруваат во Него како на Син Божји и Спасител, ја установил пастирската служба и бил нејзин прв Началник, по чинот Мелхиседехов, а потоа ја предал Црквата да таа со сета служба преку изабрани лица за тоа, продолжат до крајот на светот.

Во овие прекуокеански земји Црквата е единственото место каде македонската емиграција наоѓа се она што го остави во својата родна земја – убавата Македонија.

Црквата е бесценет камен, школа, градина, лозје, извор на чиста питка вода, со која се напојуваме од нејзините непресушни

извори и се храниме со духовна и национална храна, каква никој од никаде не може да ни ја даде и да ни ја гарантира, бидејќи само црковниот извор е чист и непресушлив.

Свештеникот е пастир кој се грижи за целокупното му доверено патство. Така да и грижата околу црквата Успение на

Пресвета Богородица, а и организирањето на црковниот живот при истата црква, е должност на парохискиот свештеник, која должност се состои во следното: секоја Недела и Празник (кој се слави кај македонецот) се служи света божествена Литургија,

која почнува во 10:30 саатот пред пладне, а на крајот од истата со пригодна проповед ги запознава парохијаните присути на богослужбата со значението на прочитаното Неделно Евангелие или значението на Празникот од тој ден. А секоја година за време на Патронските свечаности, на 28 Август, Црквата скоро секогаш е посетена од надлежниот Епархијски Архиерей, кој во сослужение на парохискиот свештеник, како и други свештеници од комшииските сестрински македонски цркви, ја увеличува побожноста и радоста помеѓу членството на црквата, а преку своите проповеди, како вистински родител, го поучува и упатува членството во спасоносната Христова наука.

Парохискиот свештеник по покана од своите парохијани извршува посета на болни по нивните домови или во болниците каде што опстојуваат и со читање на исцелителни молитви се моли на Бога за нивно телесно закрепнување и целосно здравје. За време на Богојавленскиот водосвет се извршува посета и водосвет скоро во сите македонски домови од доверената му парохија. Преку водосветот и контактот со парохијаните се доаѓа до едно зближување, со кое зближување и контактирање доведува до еден поголем успех и зближување и се добива еден впечаток како сите да се една фамилија.

Пред да се изгради своја македонска црква, македонските фамилии од Колумбос биле приморани своите новороденчина да ги крштеваат по другите цркви, како и склучувањата на новите

бракови да бидат благословувани по тие цркви и од други свештеници. А со осветувањето на црквата Успение на Пресвета Богородица тоа престанало, и до нејзиниот 40 годишен јубилеј од рацете на парохиските свештеници се крстени 462 новороденчина и се благословени 193 црковни бракови. Исто така во црквата се извршени и 192 опела на кои Господ Бог да им подари вечна рајска наслелба.

При оваа црква парохиските свештеници ги извршуваат а и сега ги извршуваат и сите други обреди, традиции и обичаи кои нашиот македонски иселеник ги понел со себе од родното огниште, од своите дедовци и татковци, а истите ги пренесуваат на своите поколенија.

Црковните Управи подпомогнати од парохискиот свештеник, низ овој 40 годишен изминат период, секогаш организирале разни свечаности: народни вечеринки, банкети, разни прослави за своето ценето членство. Овие организирани свечаности секогаш биле посетувани од членството на црквата, гостите од другите цркви како и гости и делегации од нашата татковина Македонија и Мајката Светиклиментова Македонска Православна Црква.

Црковниот хор

При вакви моменти не ретко нашата црква била посетувана од тукашните домашни фактори: од градот, од државата (стејтот) и воопшто од Американските власти, а сето тоа се

должи на огромните постигања на црковно-духовниот, културно-просветниот, спортскиот и патриотскиот план, кој план во најголема мера резултира на широките демократски права и големите слободи кон нашиот македонски народ, ценет како посебна етничка група, ги ужива во оваа голема и богата демократска земја втора и нова татковина за нашиот благороден народ кој што се определил да живее во убавите Соединети Американски Држави.

Исто така огромна е и помошта од нашата Мајка Светиклиментова Македонска Православна Црква и Македонската држава за доприносот што го дале во напредокот на нашата црква, се од непреценливо значение и без нив како и без нивните реалности имаше да бидеме никој и ништо и во овој слободен свет. Изразот на долгогодишниот напредок и просперитет на црквата се гледа и преку многобройните пофалници и признанија што и се доделени на црквата Успение на Пресвета Богородица.

МАКЕДОНСКИТЕ ФАМИЛИИ КОИ СЕ ЦРКВУВААТ ПРИ ЦРКВАТА “УСПЕНИЕ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА”

Оваа книшка која ја посветуваме за историскиот преглед во изминатиот период од 1965 – осветувањето на Црквата па се до 2005 – одбележувањето на 40 годишното постоење успешно работење, за да добие еден комплетен свој изглед, ги внесувам и фамилиите кои се црквуваат при Црквата, односно сите парохијани кои живеат во Колумбос и неговите населби, за кои сметам дека сите на еден соодветен начин имаат допринесено во развитокот и напредокот на нашата црква, па затоа е редно да му се спомнат и нивните имиња, со кое би им изразиле една топла благодарност, и нека нивните имиња преку оваа книшка останат во историјата на Македонската православна црква “Успение на Пресвета Богородица” од Колумбос, Охајо, С.А.Д.

Овде ќе ги спомнеме фамилиите по машка линија онака како што се спомнуваат во Црквата како И нивните телефони:

Фамилијата на:

ACHEVICH, JOHN	(740)549-4451
ANDRIOFF, JEFF	237-7134
ANGELOVSKA, MRS	
ANGELOVSKI, RISTO	759-7640
APOSTOLOVSKI, GEORGE	237-9112
APOSTOLOVSKI, WILSON	237-4353

ARCHIBALD, NATE.....		DONALDSON, MRS	
ATANASOVSKI, ACO.....	478-8068	DONESKI, ILIJA	759-0617
BABAMOV, NICK	347-3233	DRAGICH, JIMY	759-9573
BABAMOV, RISTO	834-8534	DRAGICH, PREDRAG	8563358
BABAMOV, VASIL.....		DRAGICH, ZORICA.....	939-1219
BABAMOVSKI, ALEKSO	235-4347	DUKOVSKI, BLAGOJA.....	231-6077
BABAMOVSKI, VASKO	939-9513	EFTIMOFF, BORIS.....	939-9133
BALALOVSKI, DANIEL.....	599-0202	ELIOFF, KOLA	272-1177
BALALOVSKI, ALEKSANDAR	755-4547	ERDELOVSKI, MILE	322-9165
BALALOVSKI, KIRE.....	861-1894	EVANOV, BORIS.....	864-0083
BALALOVSKI, STEVEN.....	939-5258	GAJANOVSKI, KIRE.....	236-0572
BALEVSKI, CANDE.....		GALEVSKI, BLAGOJA	860-0970
BALEVSKI, RISTE.....	759-6918	GECHOVSKI, VIKTOR	755-9347
BARR, JEFF.....	761-8261	GEORGIEVSKI, ILIJA	833-6216
BARRETT, DONOVON.....	882-8584	GJAMOV, LUBA.....	
BELESOVSKI, PANDE.....	478-4895	GJAMOV, SIME	
BINGHAM, TANJA.....	868-0159	GJOREVSKI, TRIFUN	
CASTILO, LUIS & LEPA.....	7597735	GJORGOVSKI, KIRE	457-1653
BOSKOVSKI, GORAN.....		GJORGOVSKI, MRS	291-0562
BRUTOVSKI, TOME		GJORGOVSKI, RISTO	237-9305
BRUTOVSKI, VASIL.....	236-0818	GJORGOVSKI, TODE	
BUBUTIEV, JIM	476-0269	VERY REV. D.GORGIEVSKI.....	861-9030
BUBUTIEV, KOSTA.....	861-7615	GOVEKAR, ROBERT	740-927-8625
BUDZEVSKI, MILE	861-0596	GRBEVSKI, TRAJAN	861-5523
CABILOVSKI, DANCO		GROZDANOVSKI, RAY	920-9530
CALEVSKI, VASKO.....	868-0819	GROZDANOVSKI, STAVRE	863-2884
CEREPNALKOVSKI, KRSTE.....	866-5521	GROZDANOVSKI, TRIFUN.....	235-2699
CHRISTOFF, CHRISTOPHER	577-9120	GRUEVSKI, MITKO	837-7027
CHRISTOFF, NICK	237-2859	GRUEVSKI, PANDO	
CLARK, LILA		HRISTOV, BRANKO	855-0650
COLOPY, MARY		HRISTOVSKI, JOSIF	855-1559
COOK, SHAWN & SUZI.....		HRISTOVSKI, MENDO	868-9716
CVETKOVSKI, ILO	864-9564	ICOVSKI, ACO	866-6331
CVETKOVSKI, JOVCE	298-0803	ICOVSKI, ZORAN	868-9622
CVETKOVSKI, KIRO		ILIEV, KIRE	864-6033
CVETKOVSKI, STEVAN.....	863-2426	ILIEVSKI, MRS	861-6923
DAMCESKI, LJUBEN	740-427-9923	ILIEV, NICK	855-2289
DAMCESKI, DRAGAN.....	207-5469	IOANIDES, GERMAN	
DANCEVSKI, VLADIMIR	476-3476	ISTOCKI, MRS	864-7552
DEJANOV, ZORAN.....	577-0276	IVANOV, KRUM	239-9656
DIMOFSKI, ROBERT	475-6304	IVANOVSKI, IVO	
DIMOVSKI, ACO	855-3486	IVANOVSKI, SASO	
DIMOVSKI, ILIJA		JANAKIEVSKI, MITRE	
DODOVSKI, PEKO	860-9795	JANAKIEVSKI, MRS	237-1591
DOMAZETOVSKI, BORIS	471-2931	JANAKIEVSKI, VANCHO	
DOMAZETOVSKI, DRAGI	856-1619	JANAKIEVSKI, VLADE	855-3532

JANEVSKI, ILIJA.....	414-0923	LASKOVSKI, PETAR	939-0615
JANKULOVSKI, GORDON.....	975-6969	LEGG CHRIS & NATASA	792-3946
JOSEVSKI, DRAGANCO		LEKOVSKI, IGOR.....	863-9990
JOSEVSKI, VLATKO		LOZANOVSKI, VELE	860-1167
JOSEFOVSKI, SLAVE.....	755-9428	LUEBBE, JOHN & CONNIE	
JOSIFOVSKI, ILO	428-8010	LUPEVSKI, KRUME	834-8851
JOTEVSKI, ANGELINA		MACANOVSKI, KRSTE	837-8246
JOTEVSKI, STEVCE.....	235-3595	MANEV, BRANISLAV	850-9903
JOVANOVSKI, DUSKO		MANIVILOVSKI, RISTO	
JOVANOVSKI, SNEZANA.....	863-5407	MARKOVSKI, GEORGI.....	
JOVANOVSKI, KIRE.....	239-8653	MARKOVSKI, ILIJA & STEVKA	
JOVANOVSKI, KOCO	575-8086	MARKOVSKI, NIKOLCE	
JOVANOVSKI, LJUPCO		MATCANOFF, BORIS	864-5241
KARANVILOVSKI, ILIJA	457-2550	MATCANOFF, YORDAN	866-7202
KARANGELEVSKI, JOSIF		MICEVSKI, LJUPCO	575-8520
KASAPOVSKI, VELE.....		MIHAJLOV, MILKO	251-0319
KIPROVSKI, MIHAILO		MIHAJLOV, MISHKO & NENSI	866-1335
KOLEVSKI, LAZAR	236-5332	MIKAROVSKI, NIKOLA	237-0878
KOLEVSKI, TONI.....	759-0893	MILENKOVICH, JOHN	
KOLIKONOVSKI, EVAN.....	471-0970	MILENKOVSKI, BLAGOJ	227-2000
KOLIKONOVSKI, MRS	231-0145	MILENKOVSKI, PAVLE	870-8774
KOLTOVSKI, GORAN	775-0896	MILENKOVSKI, DIME	
KOSTADINOV, ALEKSANDAR		MILENKOVSKI, MRS	
KOSTOVSKI, LJUPCO	236-5381	MILENKOVSKI, TED	231-0604
KOSTOVSKI, MRS.....	478-3660	MILENKOVSKI, TODE	866-3088
KOSTREVSKI,BLAGOJ	471-0061	MILOSEVSKI, VANCO	740-927-0582
KOSTREVSKI, DIMCE.....	337-9128	MISEVSKI, NIKOLA	235-6264
KOSTREVSKI, ZORAN	351-0318	MISEVSKI, VANGEL	740-927-0370
1. KOTEVSKI, ALEKSANDAR.....	236-8197	MITEVSKI, BRANKO	794-3869
KOTEVSKI, KIRE.....	868-8934	MITEVSKI, TOMISLAV	898-6968
KOTEVSKI, MITKO	863-8706	MITREVSKI, BRANKO	855-4757
KOTEVSKI, STEVE.....		MURTANOVSKI, ALEKSO	866-4066
KRIVDICH, BRACO	239-6519	NASTEV, VASIL	858-1826
KRSTEVSKI, NIKOLA	235-0174	NAUMOVSKI, MRS	766-0278
KRSTEVSKI, SIMON	861-5620	NAUMOV, BAZE	740-927-7878
KRUSAROVSKI, GEORGE		NAUMOV, DUSKO	866-5544
KULEVA, ZOJA	445-6842	NAUMOVSKI, BOSKO	766-6497
KURGAN, TODD		NAUMOBSKI, GEORGI.....	856.3713
KUSOVSKI, BORIS.....	866-7590	NAUMOVSKI, ZORAN	
KUSOVSKI, RISTO	740-964-6683	NAUMOVSKI, RISTE.....	
KUZAREVSKI, ZIVKO	855-3007	NECEVSKI, PECE	
KUZEVSKI, ILO.....		NECHOVSKI, LILI	899-6002
KUZMANOVSKI, DIMCE	855-9622	NECOVSKI, V. PECE	740-964-2609
LABUDOVSKI, GOCE	855-3835	NECOVSKI, SPIRO	864-8161
LABUDOVSKI, TODE	775-0344	NECOVSKI, DOBRE	
LASKOVSKI, DRAGAN.....	939-0615	NECOVSKI, TOME	864-5707

NECOVSKI, VLADE..... 235-1465
NEDELKOV, TED..... 476-2526
NEDELKOVSKI, MARJAN..... 224-6008
NESTOROVSKI, BLAGOJA..... 861-9955
NICEVSKI, SLAVE..... 231-9174
NIKOLOVSKI, KIRE.....
NIKOLOVSKI, LJUPCO..... 862-3921
NOCEVSKI, OLIVER..... 501-8561
NOCEVSKI, RISTO..... 575-9158
NOCEVSKI, SASHO.....
OBEDNIKOVSKI, CANE..... 471-7858
OBEDNIKOVSKI, JOCE..... 755-9960
OBEDNIKOVSKI, JOHN..... 428-7634
OBEDNIKOVSKI, MRS..... 236-5542
OBEDNIKOVSKI, MRS..... 755-2847
PAGLIONI, RICK & KIRA.....
PANOV, METO..... 476-6504
PANOFSKI, BLAGOJ..... 939-9598
PANOFSKI, KOSTA.....
PAPALEVICH, JORDAN.....
PAPALEVICH, MRS..... 740-927-1302
PASHOVICH, JOHN..... 575-2737
PASHOVICH, JIMY.....
PAVLOVSKI, BORA..... 833-8635
PAVLOVSKI, MILE..... 861-4254
PAVLOVSKI, NIKI..... 856-3292
PESIC, RADE..... 740-964-0202
PETANCESKI, JOSIF..... 866-9331
PETREVSKI, GOCE..... 777-6029
PETREVSKI, KICE..... 836-2596
PETROV, DIMITAR..... 866-5661
PETROVSKI, GOCE..... 868-1281
PETROVSKI, LJUPCE..... 861-5991
PETROVSKI, MRS..... 239-1199
PETROVSKI, TOME..... 855-9084
PETROVSKI, ZORAN.....
PETRUSEVSKI, DIMCE.....
PICALOVSKI, MRS..... 231-9816
POLINSKY, STEPHEN .....

POPOVSKI, MRS..... 239-8653
POPOVSKI, PECO..... 740-927-7592
POPOVSKI, TODORCE..... 440-3418
POPOVSKI, VLADE..... 751-8083
PRCULOVSKI, JOVE.....
PUCHOVICH, JAMES..... 868-1662
PUCHOVICH, MILAN..... 864-6187

PURDEF, BORIS 864-9066
PURDEF, LAZAR 855-2708
PURDEF, MRS 755-4102
RADEVSKI, GOCE 575-6478
RADIVOJEVICH, DRAGAN 861-2908
RADIVOJEVICH, GORAN..... 759-9910
RAPOVSKI, IGOR 734-9258
REES, MICHAEL & DIJANA..... 418-9386
RISTEV, GORAN..... 850-7102
RISTEVSKI, NIKOLA 863-4730
RISTEVSKI, VELJAN 759-0294
RODZEVSKI, GEORGI 575-1029
ROTEFF, MRS .....
SARAFOV, BLAGOJ.....
SARAFOV, KOSTA..... 864-9537
SARAFOV, LJUBOMIR..... 239-7303
SARKOVSKI, STREBRE..... 751-7588
SAVEVSKI, DRAGAN 861-1021
SAVEVSKI, ZORAN 861-1495
SEKULOVSKI, JOHNNY.....
SEKULOVSKI, TONI .....
SEKULOVSKI, VLADE..... 864-2588
SHOPOVSKI, BORIS 235-5775
SPANN, DEREK 751-1747
SPIROVSKI, TODORCE..... 866-2483
STANCESKI, LJUPCO..... 751-1747
STANCEV, DIMCE 428-7294
STANINOVSKI, ALEKSANDAR..... 868-5405
STANINOVSKI, MITRE 861-3192
STANISOVSKI, BLAGOJ..... 9391836
STANISOVSKI, JOVAN 759-7695
STANKOVICH, RASKO 337-8483
STANKOVSKI, DANCO 855-0415
STANKOVSKI, KRSTE 855-7242
STANOJEVICH, BOZIDAR .....

STAVROFF, MRS..... 855-8239
STAVROFF, FRANK 855-3080
STAVRS, JOSIF .....

STEFANOV, LAZO .....

STEFANOVSKI, BENI..... 740-964-2623
STEFANOVSKI, JIMY .....

STEFANOVSKI, KICO..... 855-2936
STEFANOVSKI, KRSTE .....

STEFANOVSKI, STEVCO..... 214-3555
STEFANOVSKI, STEVO .....

STOJANOV, KIRIL .....

STOJANOVSKI, KIRE	833-1575
STOJANOVSKI, ZORAN	501-7874
STOJCEV, TONI	575-0524
STRWSER, MIKE	
SUKLEVSKI, KOSTA	
SUKLEVSKI, PAVLE	
TALEVSKI, VLADIMIR	855-0320
TANCEVSKI, METODIJA	939-9569
TANCEVSKI, MIKE	933-0182
TANEFF, NICK	740-927-6185
TANEFF, STEVE	447-8302
TANEFF, THOMAS	939-4440
TANEFF, VLADE	861-0036
TANEVSKI, DANCE	861-5380
TEMELKOVSKI, DEJAN	860-0676
TOLEVSKI, LJUPCO	
TRAIKOFF, MIKE	866-7589
TRAJKOVICH, SIMON	863-9974
TRAJANOVSKI, LJUPCO	
TRAJCEVSKI, KARL	
TRAJCEVSKI, VLADO	577-1599
TRAJKOVICH, MRS	
TUROFF, CHRIS	322-2777
UGRINOVSKI, MENDE	
UGRINOVA, SPASIJA	
VASILEV, GEORGI	272-0994
VELJANOVSKI, DIMCE	740-927-8595
VELJANOVSKI, DUSKO	478-7833
VELJANOVSKI, VLADE	
VELOV, ATANAS	868-8644
VELOVSKA, MRS	235-5052
VELOVSKI, GORGIIJA	740-964-3678
VELOVSKI, MIROSLAV	868-8783
VUTICEVSKI, METODIJA	
VUTICEVSKI, ROMEO	
WEAVER, CHRIS	488-5840
YINGLING, FRED & JORDANCE	855-8717

Почитувани парохијани, ако некои не се најдете во списокот на парохијаните, оправстете не сте намерно испуштени. Ве нема во списокот поради тоа што немав информации и затоа не сте заведени заедно со другите, И поради тоа ви се извинуваме.

ПО ПОВОД 40 ГОДИШНИОТ ЈУБИЛЕЈ ОД ОСВЕТУВАЊЕТО НА МАКЕДОНСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА “УСПЕНИЕ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА” – КОЛУМБОС, ОХАЈО, ЦРКОВНАТА УПРАВА ЗАЕДНО СО ПАРОХИСКИОТ СВЕШТЕНИК прота-ставрофорот ДУШКО ГОРГИЕВСКИ, ИСПРАКА НАЈИСКРЕНИ ЧЕСТИТКИ И ПОЗДРАВИ ДО СВОЕТО ЧЛЕНСТВО, СО ЕДНА ЕДИНСТВЕНА ЖЕЛБА И МОЛИТВА КОНГ БОГА: ГОСПОД МИЛОСТИВ, ПРЕКУ МОЛИТВИТЕ НА ПРЕСВЕТАТА МАЈКА БОГОРОДИЦА, ПАЗЕНИ СО НЕЈЗИНИОТ СВЕТ И СПАСОНОСЕН ОМОФОР ДА ДОЧЕКАМЕ УШТЕ МНОГУ ПОГОЛЕМИ ЈУБИЛЕЈНИ ПРАЗНУВАЊА, СПЛОТЕНИ СО ЖЕЛБИТЕ НА ЦЕЛОСНО ПРЕУСПЕВАЊЕ НА СИТЕ ВОЗВИШЕНИ ЦЕЛИ И ЗАДАЧИ ВО ЗАЕДНИЧКОТО ЦРКОВНО И НАРОДНО СВЕТО МАКЕДОНСКО ДЕЛО.

БЛАГОСЛОВОТ БОЖИ НЕКА БИДЕ СО ВАС И ФАШИТЕ ФАМИЛИИ НА СИТЕ ДЕНОВИ ОД ВАШИОТ ЖИВОТ.

ОД ЦРКОВНАТА УПРАВА

ЛЕТО ГОСПОДОВО 2005 KOLUMBUS, OHIO

ГЛАВЕН И ОДГОВОРЕН УРЕДНИК:

Прота-ставрофор ДУШКО ГОРГИЕВСКИ

ТЕХНИЧКИ И ГРАФИЧКИ УРЕДНИК

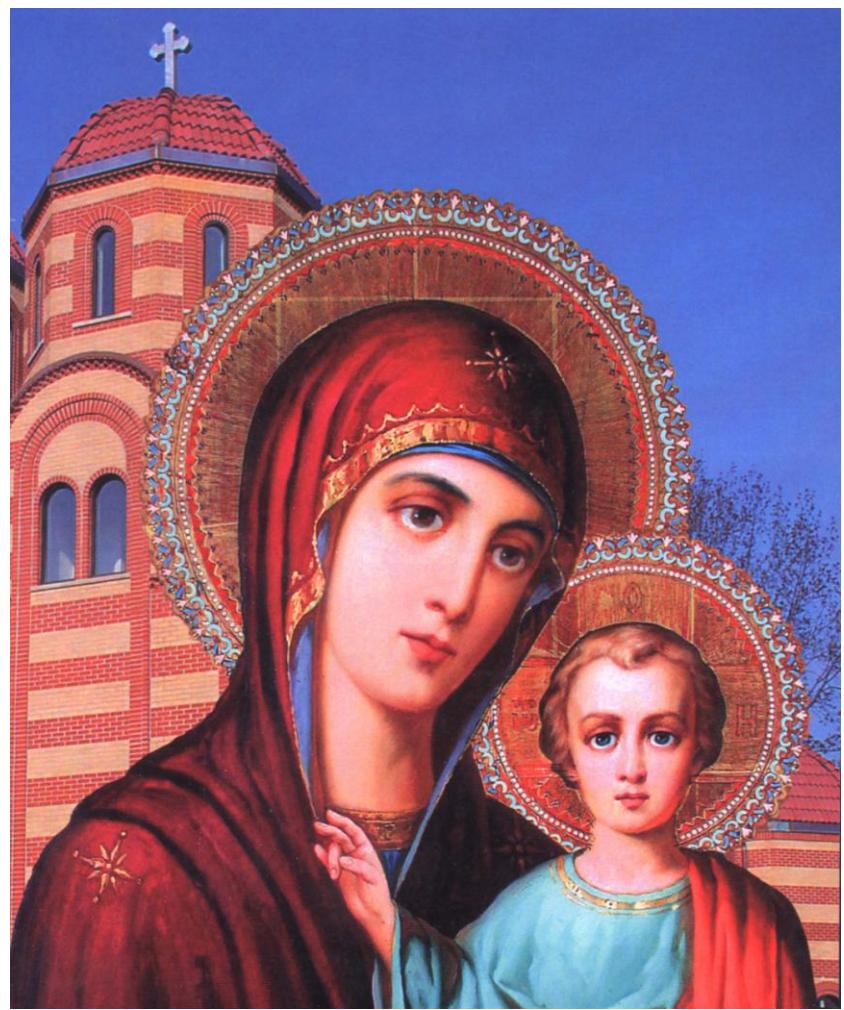
Г-ца НАТАША СТОЈКОВСКИ

на многая листя

НЕГОВО БЛАЖЕНСТВО АРХИЕПИСКОП ОХРИДСКИ И МАКЕДОНСКИ

г.г. СТЕФАН

БОГОРОДИЦЕ, ВО РАЃАЊЕТО СИ ГО СОЧУВАЛА ДЕВСТВОТО, ВО УСПЕНИЕТО СВЕТОТ НЕ СИ ГО ОСТАВИЛА, ТУКУ СИ СЕ ПРЕСЕЛИЛА КОНГ ЖИВОТ, МАJKO НА ЖИВОТОТ, И СО ТВОИТЕ МОЛИТВИ ГИ ИЗБАВУВАШОД СМРТА НАШИТЕ ДУШИ (Тропар на Успението Богородично)